سور تعویذ

(لنډې کیسې)

Ketabton.com

قاضي محمد حسن حقيار

۱۳۹۴ لمریز کال

(c) ketabton.com: The Digital Library

د تحریك یادښت

د افغانستان ملي تحریك د (۱۳۹۳ ل) کال په پیل کې له خپلو ګرانو هېوادوالو سره ژمنه کړې وه چې د دې کال په بهیر کې به (شل عنوانونه) بېلا بېل دیني، علمي، ادبي او ټولنیز اثار خپلې ټولنې ته وړاندې کوي. ملي تحریك دا ژمنه د یاد کال د کب پر (۲۸)مه نېټه پوره او د یوې پرتمینې غونډې په ترڅ کې یې شل عنوانونه علمي اثار هېوادوالو ته وړاندې کړل. ملي تحریك په یاده غونډه کې ژمنه وکړه چې د (۱۳۹۴ ل) کال په بهیر کې به انشاء الله د خدای (ج) په نصرت ټول ټال سل (۱۰۰) عنوانه بېلابېل علمي اثار ټولنې ته وړاندې کوي. طبیعي خبره ده چې دا اسانه کار نه دی، ډېر زیات زیار او زحمت ته اړتیا لري، خو ملي تحریك ټینګ هوډ کړی چې خپله دا ژمنه به هم د تېرې ژمنې په څېر عملي کوي. دا اثر چې ستاسو په لاس کې دی د همدې (سل عنوانونو) ژمنه کړو اثارو له جملې څخه دی، چې د چاپ جامه اغوندي. ملي تحریك هیله لري چې له دې اثر څخه به زموږ هېوادوال په زړه پورې ګټه پورته کړي. ملي تحریك له ټولو هغو لیکوالو، ژباړونکو، سمونچارو، مالي او معنوي مرستندویانو او چاپ چارو څخه چې ددې اثارو د چاپ په دې ټول بهیر کې یې یو بل سره مرسته او ملګرتیا کړې او دا فرهنګي بهیر یې بریالی کړی، د زړه له کومې مننه کوي او کور ودانې ورته وایي.

د هېواد د فرهنګ د ښېرازۍ په هیله

د افغانستان ملي تحریك فرهنګي څانګه

(c) ketabton.com: The Digital Library

فیصله

ځانګې په دې جرګې پورې خپلې ډېرې هیلې تړلې وې، له نورو جرګو څخه ددې جرګې توپیر دا و چې پدې جرګه کې ددې او ددې دخسرګنۍ دقامونو له مشرانو پرته نورو ډېرو مخورو سپین ږیرو هم ګډون کړی وو.خو، د خسرګنۍ چرګ یې همدا یوه پښه درلوده. په همدې یوه خبره ولاړ وو((ولې، ځان شرموو چې ښځې ته طلاق ورکوو؟دا کومه پښتو ده، دا کوم غیرت دی، که لېونی دی او که سپېلنی همدا یې مېړه دی. که مېړه یې ګټه وټه نشي کولی، نو مونږ خو یې ګټلی شو،شکر هرڅه مو پرېمانه دي، دا له ډوډۍ جامو هرڅه بې غمه ده، نه ـ نه هېڅکله نه. خپلو بچیانو ته دا پېغور نه پرېږدو...))

جرګه پاڅېده او همدا چې ځانګې واورېدل، چې جرګې نتیجه ورنکړه نو سر پرې وچورلېد ،له غم او خفګان څخه یې په ډېره سختۍ په مرۍ کې ساه چلېده، دنهیلیو څپو واخېسته، په کټ کې ړنګه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بنګـه وغځېـده، څـو اوږده اسـوېلي يـې ووېسـتل، ژوره سـاه يـې واخېسته. د تېر څلور کلن ژوند د هرې شېبې په ورياد ېدلو به يې په زړه کې نرۍ څړيکه تېره شوه، اوښکو يې د کټ بوڼ لوند کړ، کله به يې خپل پلار ملامتاوه او کله هم خپل نصيب. د خيال او سوچونو بېړۍ يې لاهو شوه، ماضي ته لاړه. ځانګې ته ور ياد شول چې د پېغلتوب په لومړي کال يې د ژوند د نېکمرغۍ په هيله د پلار پرېکړه ومنله او په يوه لرې سيمه کې يې له يو نا پېژانده سړي سره چې تر دې دمه يې په اړه هېڅ معلومات هم نلرل واده ته زړه ښه کړ.

او هغه وخت چې دا د ناوې توب په رنګينيو کې د واده په لومړۍ شپه له مېړه سره يو ائې شوه؛ خو هغه دومره ليونی و چې اصلاً ښځه او نر يې نه پېژندل او تر پايه يې آن د ناوې توب پلو هم د دې له مخه لرې نه کړ.

هغه خفګان چې دا له مېړه سره له يو کلن ژوند وروسته هم، خپل کلي ته (پېغله) راغلله او سره لـه دې چې خسر او خوابښې يې ښه پوهېدل چې زوی يې چور لېونی دی ، خوبيا يې هم دخپل خدمت لپاره يوه داسې نجلۍ ورته وکړه؛ چې د ښکلا او ځوانۍ نوم يې د هرچا پر ژبه و.

لـه جرګو او مرکو نهيلۍ شوه، بلـه لار ورتـه پاتې نـه وه ، مجبوره شوه چې دحکومت لمن ونيسي همدا و چې لـه مېړه څخه د رسمي بېلتـون لپاره يـې محکمې تـه د تللو پرېکړه وکړه ، کـه څـه هـم دا د

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځانګې لپاره سخته وه، چې په محکمو او ځارنواليو وګرځي؛ ځکه چې په عمرکې هم کومې دولتي ادارې ته نه وه تللې، خو څه يې کړي واى بله چاره يې هم نه وه.

ځانګه په خپل ژوند کې په لومړي ځل ځارنوالۍ ته لاړه، دومره کم جرئته وه چې له چاسره يې مخامخ خبرې هم نشواى کولى.

ځانګه اړتيا محکمې او ځارنوالۍ ته راوستې وه؛ خو هلته ورته هرچا د شک او يوې بد اخلاقې مېرمنې په سترګه کتل.

دا حالت پر هغې ډېر دروند پرېواته، چې د يوې تورسرې په توګه يې جېب خالي دی خو په ادارو کې ورسره بې مطلبه څوک خبره هم نه کوي.

لومړی ځل خو د ځانګې له سترګو هغه وخت اور والوت چې د ځارنوال د مېز تر شا کښېناسته ، هغه ورته وايي چې له دې لېونې ښځه بېلتون ستا حق دی. زه دې ټول کار درته خلاصوم خو ته هم په جيبونو لږ ګوتې ووهه، دا ورته په ډېره ماته غاړه او بنده ـ بنده ژبه وايي چې ، زه په کور ناسته نجلۍ يم او پلار مې غريبکار، زه به پيسې درته له کومه کړم ؟ خو ځارنوال سمدستي ځواب ورکوي ((خير که جيب دې تش دی خو ته ډېر نور څه هم لرې.))

ځارنوالۍ د ځانګې په اړه د ډاکټر نظر وغوښت، خو ډاکټر په دولتي روغتون کې ځانګې ته وويل د دې لپاره چې معلومه شي ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

پېغله يې کړه مېرمن، بايد ما ښام ناوخته زما شخصي کلينيک ته راشي.

د ځانګې دوسيه د پرېکړې لپاره ابتدايه محکمې ته لاړه، خو قاضي ځکه د دې پر ضد پرېکړه وکړه چې دې يې مېلمستيا ونه منله.

سره له دې چې ځانګه خبره وه د مرافعه محکمې رييس سپين ږيرى سړى دى او درې مېرمنې هم لري، خو هغه مار خوړلي، له پړي هم وېرېده ،د وېرې او هيلې په فضا کې په چادري کې پټ مخ د قاضي مخ ته کېناسته.

له کېناستو سره سم قاضي ځانګې ته مخ ورواړاوه ((ګوره دا محکمه ده ، دلته بايد هره ښځه لوڅ مخ کېني.))

د ځانګې زړه ودرزېد ،د قاضي په خبره يې ځان کوڼ کړ، داسې چې ګويا له سره د قاضي په خبره پوهه شوې نه وي .

قاضي بل جوړ عينکې په سترګو کړې ، د دوسيې ورقې يې واړولې راواړولې او چې د ځانګې په رنګين عکس يې سترګې ولګېدې، نو زړه يې وتخنېد ، ، د خپلې فنري څوکۍ مخ يې ځانګې ته را واړاوه ، په تونده لهجه يې ورته وويل:((دلته په پټ مخ فيصلې نه کېږي،درته مې وويل دا محکمه ته اړه يې چې مخ لوڅ کړې.))

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځانګې چادري پورته کړه ، او همدا چې د قاضي سترګې د ځانګې پر مخ او بدن ولګېدې نو بې اختیاره یې سترغلي په الوتلو ، وېښته نېغ ، او رږد مخ سور او د نبضونو حرکت تېز شو .

قاضي د دوسيې ورقې اړولې را اړولې ،او د هرې ورقې له اړولو سره به يې يو ځل د سترګو په کونج کې ځانګې ته وکتل ، دوسيه يې بنده او خولې يې وچې کړې ، هڅه يې وکړه چې د زړه درزا پټه کړي ،د سوداګر په ځېر يې د ځانګې ټول بدن له سترګو تېر او د سترګو ګاټې يې د هغې پر مخ ورښخ کړل:((افرين پرتا چې د مېړو خې نوم هم در باندې دی ، الله ج ښه ځواني او ښايست هم درکړی او بيا دې هم خپله حياء ساتلې ده ، زه نورتا په دې کړاوکې نشم ليدلی، ستا د خلاصون لار شته.))

ځانګه وغوړېده له خوښۍ پرخپله ځوکۍ نېغه او وروړاندې شوه قاضي چې شېبه په شېبه يې دوږي لېوه په ځېر پر شونډو ژبه راښکله وويل: ((ته خو ځوانه يې هرو مرو به له چا سره ژوند شريکوې نو آيا دا ښه نه ده چې زما غوندې يو مهربانه سړی د ژوند ملګری کړې ؟؟. دومره به دې ونازوم چې د ژوند ټولې سترتياوې به دې هېرې شي.))

ځانګه بې صبره شوه ، په تونده لهجه يې ورته وويل: قاضي صيب دا څه وايي زه خو ستا د لمسۍ پر ځای يم او بيا ته خو درې ښځې...

(c) ketabton.com: The Digital Library

قاضي ورته په وروستي ځل مخ ور واړاوه:((خوښه دې بيا به ارمان کوې.)) او له همدې سره ووت.

دوه ورځې وروسته، چې ځانګه محکمې ته لاړه نو قاضي ورته وويل چې ځنګه زما پيشنهاد دې ومانه ؟ د ځانګې سترګې ډنډ اوکېنې او ښې خواته د سر په خوځولو يې اوښکې اخوا دېخوا وشيندل شوې. قاضي هم پر شونډو يوه ترخه موسکا تېره کړه په غرور يې وويل: ((ښه نو زما فيصله به دې هم خوښه شي))

خولا يې خپله فيصله نيمه هم نه وه اورولې چې ځانګه په چيغه له دفتره ووته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ارزښتونه

حفیظ او سعیده له ګاونډیتوب سربېره د عمه او ماما بچیان هم و، په یو کور کې زېږېدلي ،لوبېدلي او کوچنیتوب یې هم یو ځای تېری شوی و، د عمر له پخېدلو سره یې جوخت له یو بل سره مینه هم پخه شوې وه، د دواړو له مور او پلار پرته آن نور دوستان هم د دوی پر مینې خبر شوي وو.

د حفیظ مور او پلار څو څو ځله د سعیدې پر مو او پلار حفیظ ته د سعیدې پر غوښتلو جرګې وکړې خو د سعیدې مور به ورته همدا یوه خبره کوله چې زما لور مکتبۍ ده او حفیظ بې سواده او خشتمال ،ولې خشتمال هلک او دا سې چاته لور ورکړم چې که اسمان شین وی نو زما لور به ډوډۍ خوري او که وریځ او باران نو وږې به وي.

جرګو مرکو ،عذر او ننواتو کار ونکړ،نه د حفیظ وچو شونډو تاثیر وکړ اونه د سعیدې اوښکو او پټ پټ ژړا.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سعیدې د مور ضد له حفیظ او هغې دواړو خوبونه تښتولي و ځوځله یې پرېکړه وکړه چې وطن پرېږدي او چېرته په کوم بل ځای کې په بل نوم ګډ ژوند پیل کړي خو بیا هم د خلکو پیغور او د مور او پلار سر ټیټي به یې د دې نبت په پښو کې زولنې شوې، دواړو پرېکړه وکړه چې که دوی د یو بل نشول نو ټول عمر به له بل چا سره واده نه کوي او سرونه به سپینوي خو پښتني پېغلې کله په خپل واک وي مور یې د هغې له خوښې او مشورې پرته خپل وراره ته چې همدلته یې پوهنتون لوستی و په نوم کړه.

حفیظ به پر لار ګوتې شمېرلې او له ځان سره به غرېده هم ،خو بیا هم پلار یې د سعیدې د مور او پلار له ضده له بل کور څخه ورته د ستمال راووړ.

خیر دواړو نوی ژوند پیل کړ، کال یو نیم وروسته الله ج حفیظ ته زوی او سعیدې ته لور ورکړه.

ورځې او شپې تېرېدلې، حفیظ پوهېده چې دده بې سوادي له سعیدی سره دده د واده یواخینی خنډ واو همدا بې سوادی ورته پیغور شوه نو کلک هوډ یې وکړ چې په هره بیه وي پر بچیانو به پوره تعلیم کوي او خپله به هم کوم کسب یا دوی همدا و چې خپله یې هم ترکاڼي یاده کړه او پر زوی یې هم لوړې زده کړې وکړې ،تردې چې په کلي او کور کې یې د زوی د اخلاقو ، ښکلا او استعداد نکلونه دهرچا په خوله و ،د سعیدې لور هم د کلي ښکلي پېغله شوه. همدا

(c) ketabton.com: The Digital Library

شـېبې وې چې پـه افغانسـتان کـې د مجاهـدينو انقـلاب بريـالی او کـورنۍ جګـړې پيـل شـوې نـو رنـو دمـامور قـدر او اهميـت کـم شـو، لوست اهميت نه درلود ،د پيسو ارزښت را ولوېده پـه معاشونو ژونـد نه کېده ،ډګروالانو او رئيسانو به د ښار پر واټونو کچالو پلـورل ،لـوی لوی رئيسان اومديران به له بې سواده دوکاندارانو سره منشيان و ، د سـعيدې د ميـړه روزګـار او اقتصـاد ورځ پـر ورځ کمـزوری کېـده او د حفيظ ژوند ښه کېده.

حفـيظ داځـل پـه سـعيدې پسـې جرګـه ورولېږلـه او دهغـې لـوريې خپل لوستي زوی ته وغوښته خو داځل سعيدې له دې رشتې څخـه پـه کلکه انکـار وکـړ، جرګـې تـه يـې وويـل چـې ليـونۍ خـو نـده چـې خپلـه لـور ،انجنير يـا داسـې چاتـه ورکـړي چـې ديـوې مياشـتې معـاش يـې د يومزدورد لسـو ورځـو لـه مزدورۍ سـره برابرنـدی اوکـه ښـاروالي يـې ګاډی پر سړک درولوته پرېږدي نو ددې لوربه ډوډۍ خوري اوکـه پـرې يې نږدي نو لوربه يې وږې وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بـــاور

دوبۍ ته دازما لومړی سفر نه و ، خو لومړی ځل و ، چې په یوه اسلامي نړیوال سیمینارکې ګډون کوم. سیمینار ته دنړۍ له ګوټ ـ ګوټ څخه رابلل شویو عالمانو ته په شانداره او قیمتي هوټل کې ځای نیول شوی وو.

ماته لامیاشت وړاندې دمقالې لپاره (په اسلام کې دحیا او اخلاقو ارزښت)موضوع راکړل شوې وه.

دوبۍ ته زما له سفر څخه زما ډېر دوبۍ مېشتي دوستان خبرشوي وو ، خوپرېکړه مو داوه چې له سیمینار وروسته به ددوبۍ له ښکلا خوند اخلو.

دسیمینار په وروستي ماښام مې نسیم ته په ټېلیفون وویل، چې سبا ته له موټر سره راشي، چې دوبۍ ښه وګورو ، سبا زه ،هغه او زموږ بل ملګری عزیز ووتلو ،ډېرې اسمانڅکې ودانۍ او پارکونه مو ولیدل.نسیم دغرمنۍ لپاره دسمندر پر غاړه یوه لوکس هوټل ته بوتللو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دځو پوړیزه هوټل لمن تر ډېره د سمندر له پاسه وه ، ښکلیو مصنوعي ځړوبیو(ابشارونو) ، پارکونو او چمنونو هوټل ته لاښکلا ورکړې وه.

د ډوډۍ سیستم یې بوفه وو ، په یوه لوی سالون کې له ډول ډول غوښو وریجو ،سلاد ، پیرني او تازه میوو ډک دیګي او لوښي پراوږده مېزکتار ایښي وو او د سالون بر سرته سندرغاړو نرمه موسیقي غږوله.

نسیم دخوړو مېز ته نږدې ځای ناستې ته وټاکه.

موږلا په خوړو پیل نه وو کړی، چې شپږ- اوه انجونې د دیګیو مېز ته راغللې.ټولې ښکلې او تازه وې، خو یوه پکې دومره ښکلې وه ، چې تابه ویل د دوبۍ مصنوعي ښکلا ته ماتې ورکوي ،ټولو په قابونو کې ځانته خواړه واخېستل او خپلو مېزونو ته ولاړې. ددې انجلۍ په لیدلو نو نور زموږ خولې دچوله کېدو نه وې، عزیز سمد ستي پیل کړ:(دا خو سمه پري زاده ده، اه خلک چې وایي په دنیا کې پري زادې شته دي هغه خو همداده) نسیم مخ راواړاوه : (ددې ځای د ناستې ګټه دې ولیده، داخو یې اول برکت دی ، نورې به هم وګورې)

موږلا همداخبرې کولې، چې دا انجلۍ بیا راغلله او د دیګیو مېز ته ودرېده. نسیم په شوخۍ ددې لپاره چې دا انجلۍ وپوهوي، چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دهمدي په اړه خبرې کوو ، کله کله دهغې خواته اشاره هم کوي په لوړ غږېږي وويل : (اف دا سترګې دي، که له شرابوډکې پيالې ، والله که خو دزرافي غړۍ هم دومره دنګه وي، که په دې ټوله دوبۍ کې بله ښکلې نه وي همدا ورته بس ده. دابه دکوم ځای وي ؟

چاپېريال عربي وو. موږډاډه وو ، چې هغه په پښتو نه پوهېږي. عزيز وويل (ماته خو ماليزيايۍ ښکاري) نسيم ځواب ورکړ : (ځه ورک شه په ماليزيايانو کې دومره لوړه ونه او مناسب اندام له کومه شو ؟دهغوی مخونه خو بې نمکه تک سپين دي، دابه مصرۍ او يا ترکۍ وي. ته يې قداو دمخ سرخي وګوره))

نور نو دشوخۍ پيريان پر ما هم راغلل: :((ماته خو هندۍ يا پاکستانۍ ښکاري تاسو خو يې په لاسونو دې بنګړيو او دنکرېزو نقش ته وګورئ، وربل او جامې يې هم هندۍ او پاکستانۍ ښکاري ،)) انجلۍ بد بد راوکتل قابونه يې له خوړو ډک کړل او ولاړه. ما ورپسې دسترګو په کونج کې کتل کباب يې په نورو نجونو ووېشه او کېناسته.

لږه شېبه وروسته بيا راغلله ، نسيم يې په ليدلو وويل: ((لکه چې دابدرۍ جماله کوم ديو له کوه قاف څخه راتښتولې ده، آخ خدايه دابه دکوم بختور سيف الملوک په نصيب وي))

(c) ketabton.com: The Digital Library

عزیز یې خبرې ورپرې کړې: ((یاره یوه شپه یې په یو میلیون ډالر ارزي)) ماته یې مخ کړ: ((که څنګه اسد استاده ؟))ماورته وویل: ((یومیلیون نه، سل میلیونه هم پرې کم دي. پیسه که هرڅومره ډېره شي بیه او وروستی حد لري خو دانښکلا خو نه حد لري اونه ورته څوک بیه ټاکلی شي، یواځې دشونډو دښکلا انځورولو ته یې قلم یو سمندر رنګ غواړي)) هغې بیا هم خپل قابونه ډک کړل او روانه شو. خواړه یې پرنورو وېشل او کېناسته. لږ وروسته بیا راغلله نسیم ددې لپاره چې بیاهغه په غوږ وو هي په لوړ غږ وویل :(که کوم تکړه هنرمند یې انځور وباسي نو نور به څوک دپیکاسو انځورونه او میناتورۍ هم وانخلي.))

عزیز ورغبرګه کړه ((له خدای نه جار شم چې یا یې دومره ښکلي نه وای پیدا کړې او یا یې مورږ ته دصبر طاقت راکړی وای))

دسترګو په کونجو کې یې داسې راکتل چې دهربانه په خوځېدلو یې مورږ ته کرکه ورېده.

زماهم طاقت رانغی:((دوی اوس هم زموږپوروړي دي که موږ بدرنګه نه وای نو ددوی ښکلا څه ښکارېده سپوږمۍ په تیاره کې ښه ځلېږي طبیعت سهوه شوی نه دی، که ټول انسانان ښکلي وای نو نن به ولې ددې یوې په توصیف له موږ او تاسو ډوډۍ پاتې کېده))

مالا خبرې کولې چې هغه خپل مېز ته روانه شوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نور نو زموږ دوتلو وخت وو ، چې یو چا زما پر اوږه لاس کېښود ، مالا مخ وراړولی نه وو چې دهغه خبرې مې غوږ ته راننوتې ((سلام ورور ! وخته مې لیدلی وې ماویل پرېږده چې ډوډۍ وخورې بیا به درسره جوړپخیر وکړم)) دقاضي پاچا په لیدلو خوښ شوم، ورپاڅېدم سترې مه شي مې ورسره وکړه ، دستي یې وویل عمر دې ډېر دی بیګا مې په تلویزیون کې په خبرونو کې ولیدلې له مشر حاجي صاحب سره مې یاد کړې حیران وم چې دلته به دې له چانمبر پیدا کړم، ډېر وخت مې نه یې لیدلی، ترې ومې پوښتل چې ستا کور خو په کویټ کې دی دلته څه کوې؟ ویې ویل چې د زوی واده مې تیار و ،کورنۍ مې پرېکړه وکړه چې د واده مراسم په دوبۍ کې جوړکړو ،پرون یې همدلته واده وو ، دوه -درې ورځې نور هم په دوبۍ کې یو بېرته کویټ ته ځو.

کېناستو یو ساعت مو د خپل ګډ کلي په اړه خبرې وکړې په وطن کې یې دخپلو دوستانو اوځمکو پوښتنه رانه وکړه .

ترې و مې پوښتل چې که څه هم زامن دې په کویټ کې لوی شوي او ډېر یې نه پیژنم خوبیا هم د کوم یوه واده وو اومېرمن یې دکوم ځای ده ؟هغه ځواب راکړ چې ددریم زوی واده مې و اوخپله ورېره دمشر حاجي صاحب لور سارا مې ورته کړې ته خو خبر یې چې هغوی هم له موږ سره په کویت کې اوسېږي؟ سارا خو به ته هم پېژنې ! هغه خو تکړه لیکواله او شاعره ده زموږ ټوله کورنۍ تا پیژني، په

(c) ketabton.com: The Digital Library

انټرنېټ کې دې مضامین لولي او احترام درته لري، ټول راغلي، همدلته دي اوس د سمندر پرغاړه پارک ته لاړل ، راځه چې له ټولو سره دې معرفي کړم چای او شربت به هم له موږ سره و څښې) له همدې سره یې له لاسه ونیولم بې سوال او ځوابه یې روان کړم. د سارا د نوم په اورېدلو زما هم تلوسه ډېره شوه غایبانه شناخت مې ورسره و په انټرنېټ کې مې ورسره ډېر چټ کړی و .

ټول له اوږده مېز څخه راتاو ناست وو د قاضي پاچا له خولې زما د نوم او تخلص په اورېدلو ټول ودرېدل ، لاسونه یې پرسینه کېښودل پاچا ماته ګوته ونیوه: (اسد جان خو زموږ د کلي او سیمې ویاړ دی. په ده موسترګې هسکې دي.) له همدې سره یې د مېز برسرته نجلۍ او ترڅنګ یې ولاړ ځوان ته ګوته ونیوه: ((ساراجانه مې وربره او اینګور ده ، حامد جان مې ځوی دی پرون ددوی واده وو)) د نجلۍ په لیدلو زماله پښو ځمکه وتښتېده ، وارخطا شوم: (هلکه داخو هماغه ده)، له ډېر خجالته مې پر تندي خوله راغلله. هغې هم ټکان وخوړ سره وګرځېده. پاچا خپلو خبروته دوام ورکړ ((ساراجانې ، تا خو به اسد استاد ډېر یاداوه ښه شوه چې د واده دخوشحالۍ ترڅنګ دې دده د نږدې لیدلو خوشحالي هم پر برخه شوه)) سارا وارخطا شوه. لکه ترهېدلې هوسۍ په حیرانتیا یې ویوښتل بابا دا ته څه وایې: (دا به استاد اسد نه وي ، [ژبه یې بنده

(c) ketabton.com: The Digital Library

بنده شوه]نه نه دا هغه کېدلی نشي ، هغه ما پخپل ذهن کې بل ډول انځور کړی دی، دا نه دی !.)

له ډېره شرمه زما سترګې پر ځمکې ګنډل شوې وې ، رښا ورځ رابانـدې تیاره ده ، مخامخ ورتـه کتلی نشـم. پاچا ورتـه پـه خندا وویـل(نـه بچیه اسد همدادی تالکه چې سپین ږیری بللی وو کـه ځنګه ؟) دسارا پر تندي هم خوله راماته شوه په طنز او او ریشخند یې -چې بل چا نه محسوساوه او ټول بار یې یواځې زما پر اوږو وو- ورته وویل (هو بابا د استاد لیکنې مې ډېرې اورېدلې او لوستې وې او اوس چې په خوړو پسې تللم نودرې وارې مې بیا هم دده استادانه او فلسفي خبرې واورېدلې اوښه شو چې ژر مې نور هم وپېژنده !)

(c) ketabton.com: The Digital Library

بختور واده

کله چې دفتر ته ننوتم د میز پر سر مې دبلنې په یو ډېر ښکلي او قیمتي کارت سترګې ولګېدلې و مې سپړود د کارت په منځ کې په طلایي لیک کښل شوي وو: (ډاکټر عبدالباري فهیم او دکتورس مرینا فهیم غواړي چې دخپل نېکمرغه واده ځلورمه کلیزه د شاندارو مراسمو په ترڅ کې ولمانځي ،له دې کبله له محترم استاد (عاطفي)څخه هیله کېږي چې دې محفل ته په خپلو راتللو سره ښکلا ورکړي.))

د کارت په لوستلو د سوچ سمندر لاهو کړم او له ځان مې د پوښتنو امیل جوړ کړ: دا ډاکټر عبدالباري به څوک وي ؟ سرجن دکتورس مرینا څوک ده؟له ما سره څه پېژندګلوي لري ؟دا او دې ته ورته نورې پوښتنې مې له ځانه سره ښکته پورته کولې، چې تیلیفون وشرنګېد غوږۍ مې پورته کړ له هغې خوا راته وویل شول چې هغه د ډاکټر عبدالباري دوست دی او دنده یې ورکړې چې که زه کوټې ته دهغه مراسمو ته ورځم چې هغه راته دالوتکې ټکټ واخلي. .ناڅاپه مې ټکان وخوړ لکه څوک چې د برېښنا لوڅ مزي ته لاس وروړي ، د ذهن غشی مې پنځه کاله شاته ولاړ ، تېر هرڅه مې یو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځل بیا د ذهن پر سکرین راوګرځېدل. هغه وخت چې د کابل ساړه ژمي خپل جال غوړولی ،د کابل هسکو غرونو ، بربنډو ونو ، دنګو ماڼیو او ....سپین کفن اغوستی و ،د میز شا ته ایښې بخارۍ ته مې خپل لاسونه تودول، چې یو غنم رنګه دنګ لوړ پوزی، هډور ویښ او چالاکه ځوان مې مخې ته عریضه کېښوده ، ځان یې عبدالباري او د هلمند او سپدونکی راوښود او د روغتون د ریاست په کمبود اتو کې یې د اجیر په بست کې د ځان د تقرر غوښتنه کړې وه، دزده کړې پوښتنه مې ترې وکړه ویې ویل چې نهم یې لوستی او لسم ته بریالی شوی و چې عسکرۍ ته یې ونیوه .

ما هم ورسره موافقه وکړه . عبدالباري له دفتره سره مینه درلوده د حاضرۍ پابند وو ،د شپې له خوا به په روغتون کې اوسېده کله کله به خبرېدم چې د خپل کار تر څنګه د نرسانو په کار کې هم ګوتې وهي ، پیچکاري او د ټپونو پانسمان یې هم زده کړی دی. پرهغه د نرسانو لاس سپک وو ،د معاشونو کموالي له وظیفې سره د ډاکترانو او نرسانو مینه کمه کړې وه. ډېر وخت به چې کوم نوکریوال نرس د شپې له وظیفې پټېده نو له باري سره به یې غوږ جنګاوه او هغه به هم ورته سینه وډبوله .

کال لانه وو پوره شوی چې باري د نسخو لوستل زده کړل، ځینې دواګانې یې هم وپېژندلې او د ټپونو په پانسمان، پیچکاري، سېروم یې ښه لاس چلیده ، مخ ماتی او خدمتي هلک و ، ما هم د روغتون د

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوا ګانو د ډيپو د معتمد په توګه وټاکه .ورځې او شپې تېرېدلې ،بله ورځ خبر شوم چې باري د مرينې په نوم له يوې کابلۍ ښوونکې سره کوژده کړې. ماته په پيل کې دا خبره ځکه ټوکه ښکاره شوه چې يو خو عبدالباري په وطن کې ښځه او اولادونه درلودل بل دا چې اقتصاد يې هم دبل واده اجازه نه ورکوله ، خود مرينې پلار هم نيستې ښه ځورولی وو دباري ځوروپې هم ورته غنيمت وې.

زموږ يو همکار عبدالباري ته په ټوکه وويل چې هسې دې په دې قيمتۍ کې ځان پوروړی او په دوه غمونو ککړ کړ نو دده په شونډو نرۍ موسکا لاره وکړه اوويې ويل چې ته يوازې دعا کوه ما هرڅه سنجولي دي ،

،هغه له کوژدې يوه اونۍ وروسته مرينه دقابله ګۍ په کورس کې شامله کړه او دعملي کار د زده کړې لپاره يې دښځو او کوچنيانو په روغتون کې هم مقرره کړله، د نسخو د ليکلو او لوستلو لپاره يې سحروختي مانځه مهال دانګليسي کورس پرې پيل کړ. کال وروسته يې واده وکړ خوله واده وروسته باري له موږ سره دنده پرېښوده هغه ماته خپله استعفی راوړه خو دايی هم رانه وغوښتل چې دلته دعملي کارتصديق ورکړم ماورته وويل چې ګوره دومره تکړه نه يې اونه داتصديق درته ګټه کوي خو هغه په خندا راغبرګه کړه :((رئيس صاحب ته نورخلاص يې دمچۍ دم ته راکړه دښامارانو نيول پرما))

(c) ketabton.com: The Digital Library

دی کویټې ته لاړ ،او مرینې همدلته خپل درس ته دوام ورکړ.

څو میاشتې وروسته یې مرینه هم بوتلله کال یو نیم وروسته خبر شوم چې عبدالباري اوس هغه خړ پړ باري نه بلکې هلته ډاکټر عبدالباري دی او دبلوچستان په یوې لرې پرتې سیمې کې خپل روغتون او درملتون لري.

تیلیفون کوونکي سره مې کویټې ته تلل ومنل او روان شو دکویټې له ترمینل څخه لا وتلي نه وو چې یو تن چې ږیره او بریت یې ښه چټ تراشلي د سر ویښته یې په منظمه ډول پاس اړولي وو ، سرمه یې چرمي جمپر او فولادي پطلون یې په تن، راډو ساعت په لاس، ټیټانیک تایواني بوټان یې په پښو او توره نکټایي یې په سپین یخن قاق راځړولې وه. رامخې ته شو اوله ستړي مه شي او غاړه غړې وروسته یې لاسي بکس راڅخه واخیست، خدای شته و مې نه پیژانده، خوهغه چې له ځان سره زما سور چلند ولید ، نوویې ویل رییس صاحب لکه چې ودې نه پېژندم ؟ عبدالباري یم ! ماهم په ټوکه ورته وویل ځوانه داولې ؟ږیره ، پټکی هغه سپینې جامې، څادر او واسکټ دې څه کړل ؟ خو هغه داهرڅه په خندا تېرکړل له ترمینل څخه بهر یو لوکس لندکروزر راته ولاړ په خبرو خبرو کې د کویټې ښارته ورسېدو دیوې ښکلې بنګلې مخ چې ((ډاکټر عبدالباري هاوس)) پرې لیکل شوي وو ننوتلو مرینه موهرکلي ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

راووتله کور هم ساده کور نه و او مرینه هم هغه وچه زېړه او زبېښلې مرینه نه وه، هر څه بدل بدل و.

د درې پوړیزکور پردیوالونوراځړېدلیو شنو، سرو اوزېړو ګروپونو فضا رنګینه کړې وه.

سبا د کلیزې مراسم پیل شول، مرینه چې منیژوب یې په تن و تازه له ارایشګاه راغلله اود کرولا ډرېوري یې هم په خپله کوله، دمحفل د ثبت لپاره د فلمبرداری کمرې ودرول شوې وې، مشهور سندرغاړي رابلل شوي وو، په څو شېبوکې څومنزله کیک دمېزپرسرکېښودل شول او عبدالباري اومرینې ته یې د غوڅولوبلنه ورکړل شوه هغوی هم دلاسونو په پړقاکې کیک غوڅ اویوبل ته په خوله کې ورکړ. د ډول ډول کبابونو یخنیو ،وریژو اووریت شویو چرګانو قابونه لادمخه د میزپرایښودل شوي و،میز په غوریو او قابونو وپوښل شو ، دتازه مېوو اومشروباتو پتنوسو سرپه سر کېښودل شول نږدې مازیګر دمحفل پای اعلان شو.

سباله عبدالباري سره دده په بلنه دبازارلیدلولپاره بهر ووتلو دبازارپه بېلابېلوبرخوکې یې خپل هغه درملتونونه هم راوښودل چې اوس یې ورته په تنخوا نوکران نیولي دي. وروسته دیو لوړ بلډنګ تر څنګ له موټر څه ښکته شولو دبلډنګ له پاسه پرلویه لوحه لیکل شوي وو:((مرینا پرایوټ هسپتال)) مرینې عبدالباري دروغتون دبېلابېلو برخو له لیدلووروسته راته وویل چې چای به زما

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دفترکې وځنډو ، کله چې دفتر ته ننوتلو نو پرمیزپرا یښې مرمرینې تختې لیکل شوي: ((د مرینا روغتون رئیس سرجن ډاکټرعبد الباري الکوزی د کابل د کوچیانو د روغتون متخصص MD له کابل MI له استرالیا او PhD له هامبورګ څخه.))

مخامخ د سرطبیب دفتر و چې ورننوتلم نو د مېز له پاسه پرهمد اسې تختې لیکل شوي وو ،((سرجن لیډي ډاکټرمرینا درانې ماهر امراض نسائي ولادي. MD کابل PhD لندن))

به خند امې ورته وویل چې آیا دلته حکومت مداخله نه کوي؟ ویې ویل چې نهه میاشتې مخکې پولیسان راغلي وو، چې د خپل حق له اخېستلو وروسته بېرته لاړل او س هغوی ته تکلیف نه ورکوم او هرمیاشت یې خپله حق وروړم او شکر دی مریضان مې هم ورځ په ورځ ډېرېږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدګومانه

همداچې د دربېيم پوړ په وروستۍ پوړۍ مې ګام کېښود، نوسمدستي مې سترګې پر همدې ولګېدې. ستېج ته نږدې ناسته وه، سريې پرمېز ښکته کړی و، څه يې ليکل، تالار سپين پړق او قنديلونو روښانه وو، تابه ويل چې لمر همدلته کډه راوړې ده، دموسکا دګلابي مخ جلوې پر شيشه يي مېز د پروت سپين ململ رنګ الواني کړی او دمخ رنګيني او د هغې مخ ته پرمېز دګلانو د ايښې ګېډۍ رنګينۍ يو په بل کې تاوېدې. کله به چې هغه وخوځېده نو د رنګونو اتڼ به پيل شو دواړه رنګينۍ داسې په سيالۍ وې چې تابه ويل فطرت، صنعت ځپلي بشريت ته خپلې کرشمې وربښيي.

دموسکا مخ ته له ايښي مېز راتاوې پنځه واړه څوکۍ خالي وې. يوځل مې زړه وکړ چې راځه مړه دهېچا په کيسه کې هم نشې، څنګ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته يې کېنه؛ خو دموسکا دا هيله مې سترګو ته ودرېده، چې راته به يې ويل زړه مې ستا دمينې هديره ده، دزړه په قبر کې مې يواځې ستامينه ښخه ده؛ خو ګوره چې اوس په دنيا کې خلک يواځې تبصرو او په نورو پسې کيسو جوړولو ته اوزګاردي نو پام کوه.

زه لا دموسکا دمخ او دګلانو دګېډۍ له پرتلې اوزګار شوی نه وم، چې ويندوی په لوډسپيکر کې غږ کړ: زموږ بل مېلمه ښاغلی احمدزي هم تشريف راووړ. له ده هيله کېږي چې د دريځ سر ته تشريف راوړي او دنورو مېلمنو ترڅنګ کېني. زما دنوم په اورېدلو سمدستي موسکا هم دروازې ته راوکتل، ودرېدله، دسترې مه شي په دود يې سر وخوځاوه.

زه پر دريځ مېلمنو ته مخامخ کېناستم.

په زړه کې له موسکا ګيله من وم، چې ولې له ما سره يوځای کليزې ته رانغلله، ولې يې دلته د راتللو پر وخت پر ما غږ ونکړ؟ ولې ولې.... چې په همدې وخت کې يو ښکلی ځوان راغی او نېغ دموسکا خواته ورغی، موسکا هم ددې لپاره چې ځوان يې ځانته ښه نږدې کېنولی وي له ترڅنګ څوکۍ څخه خپل لاسي بيک پورته او هغه ته يې ځای خالي کړ. ددې ځوان لاسونه لامده وو موسکا خپل دستکول پرانېست دستمال يې ترې راوويست او هغه ته يې ورکړ. دواړو په ټيټ غږ يوبل ته څه وويل اوبيا په خنداشول، نږدې وه چې ددې حالت په ليدلو له څوکۍ راپرېوځم. کله پرځان او کله پر خپلو سترګو بې

(c) ketabton.com: The Digital Library

باوره شم. حیران شوم چې دازه څه وینم.آیا زه ویښ یم او که ویده کله ځانته کاذب ډاډ ورکوم، چې هسې خیال او وهم اخېستی یې.حقیقت داسې نه دی؟

کله پر خپلو سترګو اولیدنو شکمن شم: دا زه څه وینم ایا داهماغه موسکا ده، چې زه یې خپله ټوله دنیا بولم اوخپلې ټولې هیلې مې ورپورې تړلې دي؟ آیا دا هماغه څوک ده چې د زرګونو مخلوقاتو له منځه زما یوائینی انتخاب دی ایا داهماغه موسکا ده چې همدا پرون یې په قسم راسره وعده وکړه چې، دبل بوی هم پرې حرام شه او نن هغه دی دومره له بل سره بوخته ده چې ما خو پرېږده آن دمراسمو په سلګونو ګډونوالو یې هم سترګې نه سوځي. ؟

د تصور او خیال ماڼۍ مې ړنګه او خپل ارمانونه مې د سمندر په څپو لاهو لیدل.

دا اند ښنه مې قوي شوه، چې موسکا همدا ځوان خوښ کړی او دې محفل ته دهغې لخوا ماته بلنه هم دهمدې لپاره ده چې داهرڅه پخپلو سترګو ووینم او په سراب پورې هیلې ونه تړم.

مو سکا کله دسترګو په کونج کې ماته وګوري، کله ددې ځوان غوږ ته خوله ورنږدې کړي او کله بیا هغه ددې په غوږ کې خبر وکړي دا ورته غوږ ورنږدې کړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

له ډېرې غوسې رپېږم، ټول ژوند راته ټوکې او مسخرې ښکاره شو ، دذهن په هینداره کې مې دموسکا خاطرې اوړي او رااوړي ، له ځان سره کرم ربېم چې رښتیا هم په انجونو کې وفا نشته ، دګل او صنوبر کیسه مې ذهن ته نېغه نېغه شوه. کله مې زړه راډک شي وایم راځه ښه په زوره وژاړه او د محفل ټولو خلکو ته کیسه وکړه.

کله کله دموسکا په مینه او فکر کې دې چټک بدلون ته حیران شم ،د دنیا هر حقیقت راته دروغ وبرېښېد ، پرهرڅه بې باوره شوم، په لږه شېبه کې مې دهرې فلسفې په اړه فکر اونظر بدل شو ، له دنیا او دنیا والو مې زړه تورشو ، په دې فکر کې وم چې له موسکا څخه دخپلې سوځېدلې مینې غچ څه ډول واخلم.

په همدې کې دکلیزې دکېک دپرېکولو اعلان وشو ، ځوتنه راغلل،کېک یې پرې کړ له هر مېزڅخه خلک راتلل، اوځانته یې کېک ووړ ،موسکا هم راغلله، قاب یې له کېک څخه ډک کړ،دوه قاشوغې اودوه پنجې یې واخېستې کېک ماته نږدې ایښی و ،کله چې رانږدې شوه، نو د سر په ښورولویې سلام وکړ ،زماله سترګو دکرکې اور بادېده، خپل مېز ته لاړه په دستمال یې قاشوغ پنجې پاکې کړې ، یوه قاشوغه اویوه پنجه یې دهغه زلمي مخ ته کېښوده اویوه یې ځانته، ورته موسکۍ شوه او قاب یې ورنږدې کړ. دلته زما بدن داسې وسوځېده لکه دسکروټو په فرش چې راښکل کېږم. زه د اور په غرونو کې بند او د خپلې ناکامې مینې دجنازې پر تدفین

(c) ketabton.com: The Digital Library

او تکفین بوخت وم، چې څنګ ته ناست ملګري مې وخوځولم:((کوم فکر کې یې؟ ویاند ستېج ته وغوښتې))،ناڅاپه مې ټکان وخوړ، وارخطا راپاڅېدم.اجندا هم رانه هېره وه، نه پوهېدم چې څه ووایم پرستېج مې له اوربدونکیو د ناروغۍ په پلمه ځان خلاص کړ ببرته په خپل ځای کېناستم، د سوچونو سمندرلاهو کړم:((ښه ددې چې دا هلک خوښ وو، نوله ماسره یې ولې دبې کچې مینې تظاهر کاوه، له ماسره یې ولې قسم کاوه، چې نه به ته بل چاته په زړه کې ځای ورکوې اونه زه؟ ژوندبه موهم یوځای وي اومرګ هم،دې خوبه ماته ویل چې خېمه وي که کوډۍ ستالپاره پرې له ماهیو تېره یم.

موسکا خوبه راته ویل چې ددې دپلار د سوداګرۍ ډېرشریکان او ددې ترپلارلا شتمن یې غواړي، خوددې مینه له ماسره ده، نو نن ولې له ماڅخه غوړ هلک ته زما او دټولو ګډونوالو په مخ کې خاندي او په نازورسره خبرې کوي؟، کله به سوچ راغی چې که موسکا رښتیا هم مطلب اشنا اویادپیسو وږې وای، نوپه دا دومره وخت کې خوبه یې له ماپیسې یابل څه غوښتي وای ! !بیا راته ځان خوشباوره ښکاره شي: نه نه یاره رښتیاچې ښکلې نجونې ټولې دحمام لُنګ دي،نن له یوه او سبا له بل سره وي اورښتیاهم دوی مینو پسې نه ،بلکې په سرو او سپینو پسې ځي،زړه مې تنګ اوچاود ته نږدې شوی و، خوځله مې زړه وکړ چې راځه محفل پرېږده اوچېرته ګوښه په زوره زوره وژاړه، کله به فکر راغی چې راشه له همدې دربېم پور څخه ځان

(c) ketabton.com: The Digital Library

وغورځوه، اوټولې دنیاته دنجونومکاري، بې وفایي اودنیمې لارې ملتیا وروښیه.

دکلیزې دمراسمولومړۍ برخه پای ته ورسېده، دا اژانس پربریالیوکارکوونکیودډالیو او ستاینلیکونو دوېش کارپیل شو، ویاند به نوم اخېست او د یو چاپه لاس به یې ستاینلیک ورکړ، په همدې کې یې په یوفیګوراوخاص اندازدګډونوالو پام ځانته راواړاوه، ((پوهېږئ !پوهېږئ !چې اوس دریځ ته څوک راغواړو ؟؟، اوس هغه ځوان راغواړو چې زموږ د اژانس روح بلل کېږي، هغه چې اژانس ته یې ګڼ ملي اونړیوال ویاړونه اومډالونه راوړي، هغه چې تل یې زموږ سرهسک اوسترګې لوړې ساتلي دي ،نوستاسودلاسونوپه پړقاکې راغواړم شکېب جان !))

چیغې اوچکچکې پیل شوې سترګې په شکېب پسې اوښتې را اوښتې، له همدې سره دموسکا ترخنګ ناست هلک ستېج ته راروان شو، زما د غوسې سمندرلاهم طوفاني او دوینې هرڅاڅکی وخوټېد، هلته موسکا له ډېرې خوشحالۍ په خپله څوکۍ ودرېده، له ډېرو چکچکو یې ټیکری په اوږو ولوېد، په سترګو کې یې د خوښیو اوښکې ډنډشوې، ماویل هسې خویې زما پرځای ورسره مینه نه ده پیل کړې، په ده کې خوډېرکار و، په همدې کې ویاند د چکچکو او چیغود ودرېدو هیله وکړه، چکچکې غلې شوې ویاند وویل:ښه اوس تاسوپوهېږئ چې ګران شکېب جان ته به ډالۍ اوستاینلیک دچا په

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاس ورکوو ؟ ستاسو په خیال کې به کوم وزیر یا والي ګرځي ،نه نه شکیب جان ته والي یاوزیر نه، بلکې هغه څوک ډالۍ ورکوي، چې دی یې روزلی ،مینه یې ورکړې، له ده سره یې بې خوبي تېره کړې او دده د استعداد په روزلو کې لوی لاس لري،نو ستاسو د لاسونو په شانداره پړقا او درونداستقبال کې راغواړو ،د شکیب جان خور ((آغلې موسکا))

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې غمي

له ټورنټو څخه اوټاوا ته د تلونکي ريل ګاډي د اتمې ډبې دريم تخت زما و، زما تر تخت لاندې يوه ښکلې نجلۍ په يوه لنډه نېکر اوبنين کې او مخامخ يې يو هلک پروت و، ماته مخامخ په څلورم تخت کې ناست هلک خپل لېپټاپ پرانيستی، کله چټ کوي کله کمپوز، بلا سکس سايټونه يې وکتل، زما تر تخت لاندې نجلۍ د خپل مخامخ تخت هلک غېږې ته ورغلله، غېږ په غېږ شول شونډې يې دهغه پر شونډو کېښودې دواړو ديوبل شونډې زبېښلې، ژبې يې د يوبل په خوله کې ورکړې، انجلۍ لومړی په ناسته د خپلو تيونو څوکې دهلک په خوله کې ورکړې او بيا ورته څملاستله، زه او ماته مخامخ هلک دواړه ورته ګورو خو نه مو هلک په کيسه کې دی او نه انجلۍ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماته مخامخ هلک له کانتین څخه دوه ډکې پیالې راړې یوه یې د هلک په غېږ کې پرتې همدې نجلۍ ته ورکړه او یوه یې خپله وڅښله ،سفر اوږد و ومې غوښتل چې د سفر له ملګرو سره د خبرو دروازه پرانیزم ،لاندې هلک او انجلۍ په خپلو کې بوخت و نو له مخامخ ناست هلک څخه مې د هغه د نوم ،ځای ،قوم او بوختیا په هکله وپوښتل، هغه راته وویل چې نوم یې راب او د مور نوم یې لیسا ده په اوتاوا کې اوسېږي، انجنیری یې لوستې ،په قوم ایریش او نیکونه یې له ایرلینډ څخه کاناډا ته تللي دي ، ما ترې وپوښتل چې څوم نیکه مو کاناډا ته راغلی او ولې یې ایرلینډ پرېښود ؟هغه موسکی شو ویل یې دومره معلومات نلرم له همدې سره یې د هلک په غېږ کې پر پرتې نجلۍ ورغږ کړ: خورې بابا کله او ولې له ایرلینډ څخه دلته راغلی و؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې وطنه!

د لاهور د یاړي (مزدوري) خو ټوله سخته وه، خو چې کله به یې ټاټکی راپرسر کړ، نو لکه په سره تناره کې مې چې دروي. ما به چې کله په کوم ختم وخیرات ، جنازې، جُمعې داختر لمانځه او یا کلي ته د تللو په وخت کې خولۍ پرسر کړه. نو دومره به رابانديې درنه وه لکه تورغر، او اوس به یې چې لس ساعته پرلپسې له مسالې ډک شل کیلویي ټاټکی راپر سر کاوه نو کله مې زغملی شو.

په کابل کې تنظیمي جګړو دومره وارخطاکړو چې له ډک کوراو پریمانه جایداد څخه مو یوائې یو سراودوه غوږه وو ښتل ،پردی وطن وو له مزدورۍ پرته مو بله لار نه درلوده ،په شپیتو کلدارو مزدورۍ مو تش کتغ او اوړه هم نشوای برابرولی، شل روپۍ خو یې دکار ځای ته په کرایه هم رانه لګېدلې. دغرمې لپاره وچه ډوډۍ مو له ځان سره له کوره وړله، خو دکتغ لپاره به مو پنځه پنځه کلداري اچولې. ددې لپاره چې لږې ډېرې پیسې وګټو، نو دکار خاوند ته به مو پخپله د اورټایم (اضافه کارۍ)پېشنهادکاوه ،کله به چې ګرمۍ او یا هم درانه کار ډېر بې حوصلې کړم نو چاچاسادي به مې سترګوته ودراوه ،او دهغه په لیدلو به مې زړه تسل کاوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه د حوصلې او زغم خاوند سپين ږيری و ، هر کارته به يې چې ورکړ (نه)به يې پکې نه ويلې ، له هغه سره مې همدلته د ديارۍ په ځای کې وليدل ،له رنګه ډېر ،ثقه ،هوښيار ،پوه او جهان ديده ښکاربېده .په کار کې چې له يو بل سره لږ بلد شو نو ځوځوځله مې ترې وغوښتل چې ځان پوره راوپيژني خو همدومره به يې راته ويل چې له تنظيمي جګړو او په کابل کې له نا امنۍ څخه يو را مهاجر شوی افغان يم.

هغه به پرځان ډېر زحمت تېراوه خو دکار د خاوند او ياهم دګلکار خبروته به يې ځان نه ورکاوه ،دپنجاب ددوبي لمر دوارِه دومره تک تور اړولي وو چې په سختته به چا پېژندلي وای.

يوه ورځ مې دمزدورانو دحاضرۍ په کتاب کې دسعيدي کابلي نوم وليد .د حاضرۍ له مسوول څخه مې په ماته ګوډه اردو وپوښتل چې دا سعيد کابلی يې لاڅوک دی ،چې نوم يې په حاضرۍ کې شته خوخپله يې نه وينو ،هغه سمدستي چاچا سادي ته ګوته ونيوه ،پوه شوم چې دوی سعيدي سم تلفظ کولی نشي ،نو ځکه ورته چاچاسادي((سعيدي کاکا)) وايي.

زموږدکارخاوند پروفيسورصادق احمد پراچه د لاهور پوهنتون د سيمه ييزو مطالعاتو د مرکزدمنځنۍ آسيادبرخې مسؤول وو ، يوه ورځ چې له دفتره دکار سرته راغی نو د په لاس کې نيولي اخبار غونډه سرخي يې دافغانستان په اړه وه ، چاچا سادي ترې په ډېرې عاجزۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

وغوښتل چې که یوه شېبه اخبار ورکړي ، پراچه ترې په حیرانتیا وپوښتل چې ایا اخبار پړاوولی(لوستلی)شې؟ هغه ورته دهو سر وخوځاوه. نور به نو هغه هر وخت له موږ سره دافغانستان او منځنۍ اسیا پر تاریخ ،کلتور ،جغرافیې او د سیمې پرګڼو ارزښتونو ډېر بحث کاوه،او دچاچا سادي له معلوماتو به یې ډېر خوند اخیسته، هغه به ویل چې داسیا پېژندنې په اړه لسګونه کتابونه لري ،خو دی پر هغه تاریخ ډېر باور لري چې یو افغان لیکلی او دی اوس هم ترې ګټه اخلي.

هغه به له دندې له راستنېدو سمدستي وروسته ، دچاچا سادي خواته راغی او علمي بحث به یې ورسره پیل کړ ، زه خویې چنداان په ژبه نه پوهېدم خو چاچاسادي روانه اردو ویلې. پروفیسور هم په پښتو پوهېده. دواړه پر بحث خوښ وو موږ به داشېبې ددمې لپاره غنیمت بللې.

یوه ورځ پروفیسور پراچه د خپلو خبرو په ترڅ کې وویل داچې په قرآن کې راغلي چې سلطان سکندرذی القرنین د جوج ماجوج د بندولو لپاره کوم او سپنیز دېوال جوړ کړ نو داجوج ماجوج په ققفاز کې اوسېدونکي مغل قوم دی او سلطان سکندر په څلورمه قبل الميلاد پېړۍ کې ققفاز ته دافغانستان له لارې لاړ ،.ماته خو په دې اړه معلومات نه وو خو چاچاسادي ورته وویل چې دامعلومات ناسم دي ،ځکه چې سلطان سکندر هېڅکله افغانستان ته ندی راغلی ،او په څلورمه قبل الميلاد پېړۍ کې پر افغانستان مقدوني سکندر یرغل

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړی وو ،ده پروفیسورپراچه ته وویل چې ښایي دی له التباس سره مخ او د سکندر مقدوني او سکندرذی القرنین نومونه ترې یوله بل سره ګډ شوي وي ، دیوافغان مزدورلخوا دده معلوماتو له ناسم بللو سره دپراچه رنګ تک سور واوښت په تنده لهجه یې وویل : زه داسنادو له مخې غږېږم او ته له ګېډې ،زه دخپلې خبرې لپاره ثبوت لرم ، له همدې سره دخپل کور کتابتون ته ننووت ، ځو شېبې وروسته پداسې حال کې چې یوضخیم کتاب یې په لاس کې وو ځنګېدلی راغی خو لا رارسېدلی نه و چې له چاچاسادي څه یې دبخښنې غوښتل پیل کړل او ورته یې ویل چې داکتاب هم ستانظر تائیدوي.

چاچاسادي ،چې دپروفیسور په لاس کې کتاب ولید ټکان یې وخوړ ، د لمر وهلي مخ سپین اوسره یې سره ورغلل ، بې واکه یې کتاب ته لاس وغځاوه خو پروفیسور یې په ډېرې بې باکۍ لاس ټیله کړ،: ته پوهېږې چې داځومره مستنداومهم کتاب دی، زه یې په ځومره قدر په شیشه یي الماری‌کې ساتم، او ته یې په خیرنو او په سیمنټو سپیرولاسونو اخلې ، ته خودې کم تر کمه له لاس ځخه داسیمنټ پاک کړه او بیا کتاب واخله ! !، چاچا سادي په مایوسۍ د اوبو بیلرته روان شو ،خو ما خپل لاسونه په خپله لمن ژر پاک کړل ،له پروفیسورپراچه نه مې کتاب واخست اوهمدا چې دکتاب پرپوخ مې دلیکوال عکس ولید او ((لیکوال:پوهاند سعدالدین سعیدي)) مې ولوستل نو ولړزېدم ، سترګې مې له واکه ووتې کله به دکتاب

(c) ketabton.com: The Digital Library

دليكوال پر عكس اوكله به پر چاچا سادي لګېدلې. له خولې مې بې واره ووتل داخو چاچاسادي دى چاچاسادي چاچا چاچا چاچاسا...

د پروفيسور رنګ هم زېړشو. ما زيګر چې منشي چاچا سادي ته شپېته كلداري مزدوري وركړه نوداېې هم ورته وويل چې تاسې سر له نن څخه چهټي (رخصت)ياست ځكه چې موږ څو ورځې كاربندوو خو نورومزدورانو ته يې ويل چې تاسو خپل كار ته راځئ .

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیوسه

دحقوقي مشورو دفتر ته له رسېدو سره سم ، د دفترمشرپر مخامخ ځوکۍ ناست شخص ته ګوته ونیوه:

ـ دې افغان ستاسو په کارته کې کور اخېستی اوس يې د اداري مراحلو لپاره يو وکيل ته اړتيا ده.

- نو زه موخه ته راوغوښتم ؟

ـ ته يې د وکالت کارونه پرمخ بوځه.

جنرال رؤف مې لومړی ځل له يو پنځه دوسيو سره همدلته وليد ترې ومې پوښتل:

ـ کاکا کور دې چېرې او څه وخت اخېستی؟

ــ درې مياشتې وړاندې، د اتسبورګ په کارته کې، دريم بلاک، څوارلسم پوړ، اوم دهليز، ۱۹۲ اپارتمان.

ـ اوه داڅه وايې ! ! عجيبه ده زموږ تر کور لاندې؟ ! .موږ خو هم دهمدې دهليز په شپاړلسم پوړ کې اوسو بيخي ستاسو پرسر ،نو

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیامو ځنګه په دادرې میاشتو کې نه سره لیدلي اونه درنه خبرشوی یم.

ـ یاره وکیل صاحب ته هم عجیبې کوې، داخو افغانستان نه دی، چې خلک هره ورځ یوبل سره ویني او بنډارونه وکړي دا المان دی المان !

ـ هو والله ماهم په بریمین کې پنځه کاله تېرکړل، خو تراخره مې خپل مخامخ ګاونډی ونه پېژانده.

ـ مېرمن او بچیان دې درسره همدلته دي؟.

ـ له یوساړه اسویلي وروسته ! مېرمن مې وفات شوې، دوه زامن مې له خپلو اولادونو سره په امریکا، یوه لور مې په لندن او یوه لور او یو زوی مې همدلته په فریبرګ کې راسره دي.

ـ په وطن کې دې څه کارکاوه ؟

ـ ګوره ځوانه داسې نه کېږي چې ټولې خبرې دلته وکړو یوماښام یا ته کافي راکړه اویابه یې زه درکړم چې سره کېنو اوسمه کلیوالي دزړه خواله وکړو.

ـ سمه ده، خوکله؟

ـ اوس خو دکورپه کارپسې ګرځم ته به هم راسره سرګردانه یې وخت به وټاکو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وخت مو تنظيم کړ ،يوه اونۍ وروسته مابنام دواړو وخت موندلی شو ، له ژمني سره سم يې کورته ورغللم ،په پخلنځي کې د مېوې او پيزا په برابرولو بوخت شو ورته مې وويل: ـ کاکا ته خوسپين ږيری يې زوی اولور ته دې وو ايه چې په پخلنځي کې مرسته وکړي راځه چې زه اوته کيسې وکړو.

ـ هغه يوهم په کورکې نشته که نه له تاسره خويې روغبړ کاوه ،دواړه په پښتو پوهېږي،دادی کارمې خلاص شودر غللم.

له پتنوس سره راغی ماته مخامخ دميز برسرته کېناست ورته مې وويل

ـ نن خو رخصت هم دی بچيان دې چېرې تللي دي؟

هغه له تندي څخه خوله پاکه کړه

ـ ياره دنن زمانې بچيان په افغانستان کې دمشرانوخبره نه مني داخو المان دی، زوی مې دا درې مياشتې نه دی ليدلی ـ له همدې سره يې په سترګوکې اوښکې ډنډ شوې ـ

په الماری کې ايښي دعکسونو چوکاټ ته يې ګوته ونيوه :دا يې تېر کال زما دزوی په سالګره وېستي دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په عکسونو کې يو هلک ، يوه ځوانه ښځه او يو پوښ سړی ښکاربېدل ترې لاندې ليکل شوي و:ماشا اوجونزټام د ساشاه په سالګره کې.

ما په حيرانتيا وپوښتل:

ـ ساشا ، ماشا اوجونزټام؟

ـ حيرانېږه مه نومونه يې سمسور او ماګل دي ؛ خوځوانان دي دلته يې پر ځان نوي نومونه ايښي.

- او داجونزټام يې څوک دی

- دازما دلور دوهم خاوند و

- - واو که دی

- - نه ،وخو اوس يې ترې طلاق اخستی غوښتل چې له يو پولينډی سره واده وکړي خوماونه منله، اوس مروره ده او دادرې کاله کېږي چې له يو الماني سره اوسېږي

ـ المان ته کله راغللې ؟

ـ ما دلته په نظامي برخه کې دکتورا اخېستې، کله چې زموږ انقلاب بريالی شو نوزه تورنجنرال وم دکنګرې دپرېکړې له مې همدلته سفير وټاکل شوم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـ ښه نو بيا ؟

ـ بيا نو د رژيم له سقوط وروسته همدلته پاتې شوم دوكانداري مې پيل كړه كارمې ورو - ورو ښه شو اوس له چين او نورو هيوادو توكي راوړم او عمده يې پلورم.

ژړغوني شو:

ـ هسې د ګونګټو خواري ده، مور بچيانو ته خواري كوو او د وى رانه تښتي، كه نه يو ائې زما د برلين د كوركرايه د يو لوى فاميل بس كېږي.

شپږ كاله مو د ګاونډيتوب تېر شول خو جنرال صاحب مې بيا په دې شپږو كالو كې شپږ ځله هم ونه ليد ، سحر به وخته ته او ماښام ناوخته به راته، زما بو ختيا هم له هغه كمه نه وه، په هغه ورځ چې كله په دهليز كې راسره مخ شو؛ نو راته يې وويل چې زوى يې له يوې المانۍ سره واده وكړ او دى يې هم واده ته غوښتى و.

ما وپوښتل:

ـ جنرال صاحب ! ساشا كله په كور وي چې مباركي وركړم.

ـ هغه خو له واده وروسته له خپلې مېرمنې سره زمونږ هغه بل كور ته لاړ.

ـ دا ولې ستاسو دا اپارتمان خو هم درې اطاقه دى ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ــ هو والله، خیرهغه کور هم له دې ځایه ډېر لری نه دی ځوانان دی یو اځې ژوند یې خوښ دی

دا دی اوه کاله د سترګو په رپ کې تېرشول نور نو په جنرال صاحب کې د دوکانداری شیمه نه وه، په کورکې یو اځیتوب هم زړه تنګی کړی و. کری ورځ به له نورو زړو او سپین سرو سره د دهلیز مخ ته د لرګي په څوکۍ ناست و.

ویل یې چې د هغو نورو په څېر د یو اځیتوب له غمه د خلاصون لپاره سپی او پیشو هم ساتلی نشي ځکه چې خدمت یې نشي کولی.

تېره ورځ زه ستړی هم وم؛ خو هغه په زوره له ځان سره کېښولم او د ژوند تېرې خاطرې یې راسره شریکې کړلې، کله یې چې ویل چې په وطن کې به په هر مړي او ژوندي کې ناست و او آن کله کله یې د نورو مړي او ژوندي هم خوندي کول نو ساه یې لنډه لنډه شوه او سلګیو ونیوه:

ــ یاره وکیل صاحب !د دې ځای ژوند، دود او ځان ځاني مې ډېر ځوروي، په خپل راتګ ډېرپښېمانه یم په دې هڅه یم چې بېرته خپل وطن ته ستون شم.

ـ جنرال صاحب الله ج مهربانه دی، دټولو همدا هیله ده.

ـــ دنورو به هیله وي خو زه جدي یم زه دلته ورو ـ ورو خپل ځان راټولوم او له خیره وطن ته ځم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ــ دا خوښه کار دی خوزه څه خدمت وکړم؟

ـ ګوره مرګ چاته په ډول او سورني نه ورځي که دلته راباندې څه وشول؛ نو بچیانو ته مې تمه نشته، ته مې وطندار او ګاونډی یې مړی به مې ښه سمبالوې.

ـ جنرال صاحب ته غم مه کوه د مسلمانانو په هدیره کې د قبر لپاره د ځمکې، ملا ، ښاروالۍ، د تدفین د شرکت، یخچال امبولانس هر څه غم به درته وکړم.

خو د هغه تندی غونج شو:

ـ یاره زما په ژوندوني له دې ځایه زړه تور دی او ته مې مړی هم مسافر کوې، نه نه هرومرو به مې وطن ته لیږې چې په پلرنۍ هدیره کې په درناوي ښخ شم، لویه جنازه مې وي، د کلي په جامع مسجد کې مې د کورنۍ او قوم لخوا فاتحه واخیستل شي، ختمونه دریمه، جمعه ګي، څلویښتي او تلین مې وي او په مسجد ، هدیره کور او کلي کې راته دعاګانې وشي.

نیمه شپه وه چې د کور ټیلیفون مو وشرنګېد ، له هلو سره پوه شوم چې جنرال رؤف دی، راته یې وویل چې حالت یې ښه نه دی او که یو ځل ورشم، له ورتللو سره سم مې امبولانس ته زنګ وواهه، د امبولانس ډاکټر یې اکسیجن خولې ته وتاړه او روغتون ته مو روان کړ، هغه د کور د قلفولو لپاره چابیانې ماته راکړې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورځ راغله خو د جنرال صاحب صحت ساعت په ساعت خرابېده،
 څو ځله مې د جنرال صاحب زوی ته زنګ وواهه؛ ځواب یې نه راکاوه ،
کله یې چې دلور ټیلیفون ځواب راکړ نږدې وچې له خولې مې ورته
سپک الفاظ ووځی:

ـ هلو !څوک یاست ؟

ـ وکیل نجیب یم تاسې ماشا یاست ؟

ـ هو خو تاسو مې ونه پېژندلئ

ـ زه ستا د پلار ګاونډی یم.

ـ امرکوه.

ـ پلار دې ډېر ناروغه دی اوس مو روغتون ته راوستی حالت یې
نازک دی.

ـ سمه ده خو زه اوملګری مې اوس له تاسو درې زره کیلومتره
لرې یو، دلته یو ځنګل ته ارام ته راغلي یو.

ـ خو موږ هم وخت نلرو چاره څه ده ؟

ـ ډاډه اوسه زه ساشا خبروم.

نور نو زه هم ورسره پاتې نشوم، ځکه چې که له خپل وخت څخه
پنځه دقیقې هم کمپنۍ ته ناوخته تللی وای؛ نو کمپیوټر مې کارت نه
مانه او غیرحاضرېدم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

څو ځله مې د جنرال صاحب نمبر ته زنګ وواهه؛ خو ټيليفون يې بند و ، لس ورځې وروسته چې ساشا د پلارد کور د چاپيانو د ترلاسه کولو لپاره زموږ کور ته راوخوت، ما ترې د جنرال صاحب د صحت پوښتنه وکړه؛ خو هغه په داسې حال کې چې يوه پښه يې پر بلې واړوله او سګرېټ ته يې فلتر ونيوه، وويل:

ـ ولې ته خبر نه يې؟ ! هغه خو نهه ورځې وړاندې په حق رسېدلی دی.

زه خفه شوم او په ګيله مې ورته وويل:

ـ بې انصافه زه نو چا خبر کړم زما خو ګاونډی و ، کم ترکمه هغه جنازې ته خو به دې خبر کړی وم.

هغه له خولې او سپېږمو څخه د سګرټ يو قوده دود زما پر مخ راخوشې کړ:

ـ خير خفه کېږه مه موږ هم جنازه کې نه و .

ـ ولې ؟

ما ته مې هم خور شپږ ورځې مخکې د پلار د ناروغۍ خبر راکړ.

ـ نو ولې ژر- ژر ورنغللې

ـ خو تر څو مې چې رخصت پاڼې جوړېدلې او روغتون ته ورتللو ته برابرېدم ، دوه ورځې وخت يې ونيوه .

(c) ketabton.com: The Digital Library

ــ نو په یخچال کې خو مړی دو مره ژر نه خرابېږي. ولې موجنازه ونکړه ؟

ـــ ساشا چې کله پرمېز د سګرېټو د ایرې لپاره ایښې قاب ته ځان رااوږود کړ نو له خولې یې د شرابو دبوی غوړاسکې راووتلې خبرې یې ځوځله بې ترتیبه شوې ــ خوویې ویل :

ـ ډاکټرانو راته وویل چې د پلار مړی یې څلور ورځې په یخچال کې ایښې و خو چې کورنۍ یې پیدا نشوه؛ نو تېره ورځ یې سره صلیب د یخچال او روغتون لګښتونه ورکړل او دا چې د قبر ځای یې نه درلود ؛ نو د دې ځای له قانون سره سم یې وسوځاوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

تروريست

غمی نن بیا ځوړند سر د قوماندان صیب مخ ته ودرېد ، په بنده بنده ژبه یې ترې د خپل زوی د مړي ژوندي پوښتنه وکړه: خو هغه یو ځل بیا د ((گم شو تروریست، تمام جانت مکروب است)) په ویلو داسې تېل واهه چې ان پټکی یې ولوېد .

په ډېرو منډو رامنډو یې د ربړېنو ځپلیو پستکي وشلېدل، نه یې زندانونوکې د قادر درک وموند او نه هم سره صلیب او نه هم د بشردحقونو ادارو دهغه کوم درک ورکړ،ان چې د ولسمشر زړه هم پرې دردېدلی وو او د زړه له اخلاصه یې ورسره ژمنه کړې وه چې که د مقاومت له جبهو پرته په افغانستان کې له هر چا سره بندي وي ورته به یې راخوشې کړي.

خوب ترې کډه کړې وه، غمي اکااو زرینې ترور به د ژمي اوږدې شپې د شیطان ځراغ لوګنې رڼا ته رڼولې، په ویښه به یې د قادر د موندلو خوبونه لیدل،.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نور يې نو له ژوندﻩ نهيلی وو ، ستره هيله يې دا وﻩ چې کاشکې يې څوک پرې هڅه وکې وپلوري، چې کولمې يې ورته ولې او کم تر کمه د دريو ځوانو نګورګانو برخليک معلوم کړي.

غمی اکا دنېستۍ څپې واخيست ، مېرمن يې اړه شوه چې ددوی ديوه خپل انجنير فريدون په کورکې خدمت وکړي او دمياشتني معاش تر څنګ يې د خوړو پاتې شوني هم کورته يوسي.

يوه ورځ چې انجنير فريدون ، انټرنېټ پرانيست نو پرهغه خبر يې سترګې ولګېدې چې د متحده ايالاتو د دفاع وزارت په خپل رسمي سايټ کې خپور کړی وو ، او همدا چې د القاعده د مشرانو په لست کې يې د ۲۲ کلن ملا عبدالقادر د غمي خان دزوی نوم تر سترګو شو ، نو ورېږدېد ، لاسونو يې کار پرېښود ، ځمکه يې له پښو وتښتېده. بې اختياره يې ذهن شپږويشت کاله شاته لاړ ، د انقلاب لومړيو شپو او ورځو ته هغو ورځو ته چې قادر لا زېږېدلی هم نه وو ، هغه وخت ته چې غمي اکا يو اځې يوزوی اوډېرې لوڼې درلودې او غمي او مېرمنې يې د زوی دجوړه کېدلو لپاره په زيارتونو جنډې او خپله لور په نذر کې منلې وه ، بالاخره الله ج يې سوال ومانه او د قادر له زېږېدو سره سم يې تره له ډېرې خوښۍ خپله دوه مياشتينۍ لور فاطمه د هغه په نوم کړه او بيا قادر نازولی لويېده خو د کوڅې او بازار له هلکانو سره ، د کور سر او سرسر دهغه وو ، اوهغه وخت چې پلار به يې د پېښور د پشکال په ګرميو کې په شل کلدارو مزدوري کوله خو د

(c) ketabton.com: The Digital Library

قادر جیب به یې تش نه پرېښود ، د قادر د نازولتوب او ګرانښت ځپه خو هغه وخت لا ډېره شوه چې مشر ورور یې له روسانو سره په مخامخ نښته کې په شهادت ورسېد ،

انجنیر فریدون ته هغه وختونه هم ورپه زړه شول چې قادر لا نوی زلمی وو چې غمي اکا خپله کونډه نګور ډېره وهڅوله، چې له قادر سره نکاح ته زړه ښه کړي خو هغې ځواب ورکړ چې سر سپینول ورته له قادر څخه سل ځله غوره دي. او ورور ته یې هم د هغه او فاطمې د واده خبره وریاده کړه، خوهغه لوړه وکړه چې دې چرسي، بنګي ، بېکاره، د سپین ږیري پلار لاس ته ناست ته به هېڅکله هم خپله لور ورنکړي. ده هم په قرض او پور کوچیانی ولور برابراو ځوی ته بله ناوې راوسته.

د قادر د واده به لا یونیم کال پوره نه وو چې د غمي اکا تره او تربور دخپل دود او دستور له مخې هم دغمي ورورارابست چې فاطمه قادر ته ورواده کړي او هم یې د هغه کونډه نګور مجبوره کړه چې قادر ته کښېني، نو په یو د بېک وریجو یې قادر ته په یوه شپه دوه ناوې راوستې.

که څه هم اوس قادر د دريې ښځو خاوند شو ،خو په خوی او عادت کې یې هېڅ بدلون رانغی، لا هم دکور فضا خړه پړه شوه، د کور لګښت ډېر شو، نور یې نو د مور پاسره هم ختمه شوه چې د هغه د چرسو لپاره یې ورکړي، یوه ورځ چې په پیسو له مور سره ونښت، نو

(c) ketabton.com: The Digital Library

مېرمنې يې ورته دخرڅ لپاره خپله د سرو ګوټه ورکړه، خو دا پيسې هم ختمې شوې، بله ورځ بيا له مور سره د پنځو کلدارو په سر ونښت مور ته د قادر ښکنځلو د کور فضا بې خونده کړه، درې واړو مېرمنو يې ورته ژړلې، قادر په وروستي ځل مورته له غوسې سور مخ ورواړاوه: ((د بې غيرته لورې، ته مې نور په دې کور کې وګوره.)) ،

او هماغه وو چې قادر ورک شو، درې ورځې وروسته د پېښور په ورځپاڼو کې د قادر نوم هم د هغو کسانو په ډله کې خپور شو چې له يوه قوماندان سره د طالبانو پر ضد جګړې ته تللي وو او طالبانو له پولې څخه د اوښتلو په دوهمه ورځ ټول نيولي وو چې بيا پوره څلور کاله د کندهار په جېل کې بنديان و.

د قادرکورنۍ له ډېرو ستونزو سره مخ شوه. ،پلار به يې په سپينه ږيره ګټل او د قادر د خلاصون لپاره به يې لګولې. خويندو به يې ورپسې ختمونه کول.

. اخر هم قادر له ډېرو واسطو او منډو رامنډو وروسته له زندان څخه خوشې شو ، خو د کندهار جېل د قادر لپاره يوه مدرسه وه ، د څلور کاله بند په اوږدو کې د قادر ژوند ، فکر، اخلاق هرڅه بدل شوي وو دقرآن کريم تلاوت ، ليکل ، لوستل ، کسبونه يې ياد کړي وو ، اوس نو له زندان وروسته قادر هغه پخوانی قادر نه و، او يو لمونځ يې هم بې جمعې نه کاوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مېرمنې يې دده په بدلون په جامو کې نه ځاييدې او آن د هغه څلور کلن بېلتون يې هېر کړ.

خو درې مياشتې لا پوره نه وې چې د سپتمبر د يوولسمې پېښې را منځ ته شوې، امريکا په افغانستان يرغل وکړ، پاکستان مېشتو علماوو په افغانستان کې د امريکا پر ضد دجهاد فتوا ورکړه، د شهادت د فضيلتونو، دحورو غلمانو، او دجهاد د فريضې په اورېدلو د قادر احساسات هم راوپارېدل، له ډېرو نورو ځوانانو سره د جهاد لپاره لومړی کابل او له هغه ځايه په ((تشکيل)) کې مزار ته ولېږل شو، او بيا څلور کاله تری تم و.

يوه ورځ انجنير فريدون تلويزيون ته ناست وو ،له زرينې ترور څخه يې چای وغوښت ،چې په همدې کې ويانـد دبېړني خبر غږ وکړ ،وياند دترورستانو دهغو مشرانو نومونه اخستل چې دامريکا لخوا اعدام شوي وو دانجنير فريدون څک کېدلو او ناڅاپي ټکان تلويزيون ته د زرينې ترورپام هم راواړوه همداچې په تلويزيون کې يې دخپل زوی عکس او دهغه داعدام خبر واورېد له خولې يې چيغه ووته د چايو پتنوس يې له لاسه ولوېده او پر وښکي يې وينه راماته شوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

تمرین

ما استاد محمود ریباری ته لېږه خو هغه راته تقریر پیل کړ: ګوره قاري صاحب ته دقرآن حافظ او دیني عالم یې او خدای ج ښه دیند اره او درنه ښځه درکړې له دې ښاریانو چې چالاکه او دډېرو یې سر له یوه او پښې له بل سره وي تېرشه.

دهغه ، دپند او نصیحت دې خبرو هېڅ خوند رانکړ ،ورغبرګه مې کړه استاده ! داخبرې اوس پرېږده ته دناهید دوی له کورنۍ سره بلد سړی یې ورشه هغه راته وغواړه ،خوهغه راته وویل چې دا انجونې له تاسره نه جوړېږي بیا به پښېمانه یې: کله چې زه هم ثلوېښت کاله پخوا له کلي څخه کابل ښار ته راغللم نو هره ښاری‌راته ښاپېری ښکارېده خو اوس راته ثابته شوه چې د اطرافي نجونو مینه سوچه اوساده ګي اوطبعي ښکلا یې له الماسو هم ګران بیه ده .

خو دناهید کرشمواو جادوګرې موسکا د غوټۍ دبنګړیو شورله ما هېرکړ ،دهغې هر حرکت راته نغمه ، هره شېبه ورمه او هره خبره ترنم او زمزمه وه.

دایـوائې ناهید وه چې آن خپـل دسترګوکاتي یې هم نخولی شول .

(c) ketabton.com: The Digital Library

دناهید مینه مې نوره له وینې سره ګډه اودبدن په هر رګ کې چلېده ،کله به چې ددفتر نور ملګري زما او دهغې له ډېرو خبرو په تنګ شول نو چټ به موپیل کړ.

مابه خپل میاشتینی درې ورځې رخصت په کلي کې له خپلې کورنۍ سره تېراوه خو ناهید راته وویل چې نور زما ددرې ورځني بېلتون زغم نلري، اوباید ښځې ته مې ووایم چې اوس دفتر ماته هره میاشت رخصت نه راکوي اودا ورځې له هغې سره تېرې کړم ،زما لپاره له دې څخه بل مهم زیری چېرې و؟. دمیاشتې په پای کې مې له دفترڅخه معاش او رخصت دواړه یوځای واخستل .

سباچې کله قرغې ته تللو نو ناهید دومره ارایش کړی و چې تابه ویل دپاریس په کومې ارایشګا کې یې دقفقاز کومه ښاپېرۍ ناوې کړې ده.له تنګ پطلون څخه یې دبدن هرغړی او له سپین نري بنین څخه یې د هر تي څوکه راوتې وه،هلته نورې انجونې او سړي هم وو خو ټولو به موږ ته کتل. ناهید رانه وپوښتل ،قاري جانه پوهېږې چې داټول خلک ولې ما او تاته ډېرډېر ګوري ماورته وویل هو ولې نه ،ستاپه څېرښکلې ته به ولې څوک نه ګوري،خو هغې وویل نه ، داخلک ستاساده جامو او اوږدې ږیرې ته حیران دي، که غواړې چې نورهرڅوک درپورې ونه خاندي نو ځان منظم او مهذب کړه .داکابل ښار دی ، ته په کلي کې قولبې پسې روان نه یې، .

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغې دا هم وویل چې له ترورستانو سره دې باید تو پیر وشي ، که ته له دې ځایه منفک شې بیا دې په بل ځای کې څوک نه مقروي له وخت سره ځان برابر کړه .

له قرغې څخه نیغ خیاط ته لاړو ، هغه ته مو د پطلونونو فرمایش ورکړ.

بله ورځ چې کله له اصلاح شوې دریشۍ او پطلون سره دفتر ته لاړم نولومړی خو د دفترڅوکیدار ونه پېژندلم نړدې وو ټېله مې کړي، د دفترملګرو مې په لیدلو له خندا خپل تشي ونیول آن له ډېرې خندا دځینو له سترګو اوښکې راغللې .

نن چې ناهید دفتر ته راغلله نو خفه وه راته یې وویل ، پرته له دې چې پلار یې ترې موافقه واخلي چاته یې په نوم کوي. هغې دا هم وویل چې ،پاتې ستا کار دی یواځې ماخبر درکړ.

داخبر نه و سم اتوم بم وچې پر ما راولوېد . څوک نه چمتو کېده چې دناهید ریباري راته وکړي ، استاد محمود ته مې بیا وویل خو په انوبانو یې ځان خلاص کړ. خیر څو ملګري پیدا او مابښام دناهید دوی کورته ورغللو هغې لادمخه راته ویلي وو چې دپلار له درنو شرطونو څخه یې ونه وېرېږم ځکه چې ددوی رواج دادی چې لومړی خور او لور پر زوم ښه درنه کړي خو وروسته یې بیا نه ځوروي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دناهيد پلار دځومثالونو په وړاندې کولو خپل رواج راته واوروه. ، آسانه: بس په کابل کې کور ،موټر، په عصري هوټل کې شب خينه ،کوژده او واده ،په واده کې موسيقي ، يوسپټ سره زر، له واده وروسته دناهيد دکار نه مخنيوی....

زه دناهيد دمينې دومره خمار وم ماويل چې که دفرهاد په څېر رانه داسمايي غره سوری کول هم وغواړي منم يې ، له څنډ پرته مې له ټولو سره موافقه وکړه.

له پلار ،مور او کورنۍ سره له مشورې پرته مې دناهيد دستمال واخست.

څه پيسې مې په بانک کې وې ،څه مې له ملګرو او دفترڅخه پور او کوژده مو پيل کړه ،که هرڅومره مې ناهيد ته وويل چې دکامرو پروړاندې دکوژدې دمراسمو عکاسي زموږ له رواج سره په ټکر کې دي خو يې نه منله ، ويل يې چې بيا به ټولې همزولې پېغور راکوي، موږ له خلکو سره همچشمي لرو ...

کله چې دکامرو پروړاندې ناهيدزما او ما دناهيد په ګوتو کې دکوژدې ګوته (چله) ننوبستله ، او کيک مو ديوبل په خوله کې ورکاوه نو دلاسونو دلړزېدلو له کبله مې کاشوغه دناهيد دخولې پرځای دهغې پوزې ته وروړاندې کړه.

ماهڅه وکړه چې مېرمن اوکورنۍ مې پر دې کار خبر نشي خو آن دکوژدې دمراسمو ويديو مې هم چاکورته وړې وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دواده دمراسمو چمتوالی مو پیل کړ ، دناهید پلار قسم وکړ چې له خپلو شرایطو به یو انچ هم شاته نشي .

ناچاره شوم کلي ته لاړم ،خو پلار مې زموږ د کوژدې دوید یو پرلید لوډېرپه غوسه او ویلي یې و چې مامې دا زوی بیخي عاق کړی دی ،دکلي سپین ږیري مې ورته ننواتې ته راوستل ، هغوی ورته وویل چې پښتانه خو کوژده شوې ښځه پرېښودلی نشي نو مجبوریې چې کوراو ځمکه دې خرڅه اواینګور دې په کور کړې .

پلار مې څه د سپین ږیروتر فشار لاندې راغی اوڅه یې دتره او تربور د پېغور وېره وه ، ځمکه یې وپلورله .

د واده نېټه مو کېښوده ،هوټل وټاکل شو ، کارتونه ووېشل شول ،کور چمتو شو ، زموږ له مخالفت سره سره له سندرغاړو اوکامره والاوو سره خبرې وشوې، سبا شپه واده واو نن زه ډېر بوخت وم چې دناهید زنګ راغی ، له "هلو"سره جوخت یې راته وویل چې سبا هرومرو فلانۍ ستوډیو ته راشه زه هم درځم. ما ورته وویل الله دې خیر کړي هلته څه کوو په غوسه یې وویل، ولې ته خبر نه یې چې دلته رواج دی چې دواده په شپه په هوټل کې هلک او ناوې ګډ رقص کوي ته خو ساده سړی یې رقص دې زده ندی سبا هلته دګډ رقص تمرین کوو .

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه هديره

له هماغې ورځې راپه د ښخوا چې خلک په کيسه خبراو پېښنه رسوا شوه نو د سره رود جهادي شوري غونډه وکړه او د نورو پرېکړو تر څنګ يې دا پرېکړه هم وکړه چې ټول کوچيان بايد د جګړې له لومړۍ کرښې نه کډې بارکړې او په نورو سيمو کې هم د شپې له خوا بايد د خپلو رمو ښه څارنه وکړي ،او د ګرځېدو مخه يې ونيسي ،ځکه چې د تيرې شپې پېښې هم د سيمې خلکو او هم مجاهدينو ته اندېښنه راولاړه کړې وه ،د څوارلسو کلونو خبره ده کليوالو به ويلې چې د سړې کال ګرمي په تېرو څو لسيزوکې ساري نلري لمر به پر مخ دومره بد لګېده چې تابه ويل ګنې همدا اوس د "باغ بالااو "د ييلو "جوازونه (ګانې) سپاره دي ،او د ګوړې په جواز کې د شربت په تبخې پسې اور اچوم او يا خو چې "بېټنيو "کې د خښتو د داشت په دانه کې درګرده دداش له خولې نه په خښتو او تيرو پسې د وچو لوخو ګېډه ور

(c) ketabton.com: The Digital Library

غورزوم او د تیږو او خښتو ګرم او سوزند اسوېلي مې د عمل د غبرګون په ډول مخ ته داغونه راکوي ،د ونو ،بوټو او کروندو وزرونه زوړند وو ، د لمر قهرجنو وړانګو د سره رود د روانو او بوګوګل ته لاره پیدا کړې وه او کبانو له ګرمۍ نه د خلاصون په هیله د اوبو غاړو ته د لوخو او منجانو سیوروته پناوړله د اسمانڅک او ویاړمن تورغره جنوبي لمنو کې سرابونو د غرونو بېلې لړۍ جوړه کړې وه ،د لاله وزرونه دومره مړاوي وو چې تابه ویل دښکلاکوم وژونکي ورته د خپل حسن سزا ورکوي ،د غره له خوا الوتونکیو وږمو د "ادم خېلو "شمشپور "او کتهه پور "باغونه محاصره کړي وو ،د ګلابو ،صدبرګو ،رامبېل او چامبېلو رنګونه الوتي وو ،د توت ،زردالو ،الوچو او ناکو د شنو پاڼو رنګ تور ته مایل شوی و ،د پېژواک دبڼ د نارنجانو ،نرګسو او جریبند ګلونه څه د ځانګو په اوږو سپاره او چاپه مځکه سجده لګولې وه ،یوازې د "سره رود "شنې ونې او یخ کاربزونه وو چې خلکو به یې سیورو او غاړو ته لږ ارامه ساه اخېسته.

که له یوې خوا ګرمۍ خپله پنجاله لګولې وه نو له بلې خوا د کلیو خلک هم چې د ژوند یوازینۍ اتکاء یې په پوله او پټي وه په دې ورځو کې د بل هره وخته مصروف لیدل کېدل ،کارونه دور په بیړه روان وو چې تابه ویل هرچا په ځان پورې پطرولي ماشین تړلی دی ،غنم له یوې مخې پاخه شوي وو څوک چې تکړه وو او مېړونه یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

درلودل هغوی غنم په کور او بوس په بوسارو کې ځای په ځای کړي وو ،چاغنم ربېلي او درمند ډاګ ته رسولي وو ،او چا لا درګرده ربېل ،د جګړې د کربښې بدلون او د روسانو او دهغوی د ګوډاګیانو د پرمختګ ،د جګړې د پیل او دباروتو په لمبو کې د پخو فصلونو د سوزېدلو وېره ،دشخصي دښمنیو او بالاخره د غرض د خاوندانو لخوا د خپل غرض د ترلاس کولو او کبانو نیولو لپاره دابو خړول هغه فاکتونه وو چې کروندګریې په ډېره بیړه د خپل لاس د تناکو د محصول راټولولو ته اړو ېستي وو.

هغه مهال لا هغه امریکایي چانټې نه وې رارسېدلې چې بتکیو په ځېر به شایا تخرګ ته اچول کېدلې د ګرمۍ له زوره به واسکټ هم نه اغوستل کېده او بې واسکټه به په چانټو کې شاژرونو د پښتې هډوکي سولول او د سیني پوستکی به یې توره د جهاد مینه او اسلامي جذبه وه د سترېا فکر له چاسره نه وه هر چا به کوښښ کاوه چې د چانټې ټول جېبونه ډک وساتي ،څلورپنځه شاژرونه به مو له چانټې پرته له ځان سره فالتو ګرځول ،لاسي ،ګرېټونه به مو په نسواري ته ورته عسکري رنګه چانټو کې چې په سینه به مو رازوړندې وې او دبندونو د تړلو په وخت کې به مو له تشو هم راتاوې شوې ټومبلې وو ،د خطر ورځې او شپې وې ډېر وخت کې هم چانټې نه خلاصولې ،د ډبل ،چره ایز ،ګلیتې ،سرپوښ ،سه پست او دوبست ټوپکونو وارتېرو چینایي کلاشنکوفونه ډېر او مصري او امریکایي

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم بیا لړ وروسته راپیدا شول ،او روسي خو به یوازې له هغه نېکمرغه سره وو ،چې د کوم روسي او یا د هغه د نوکر ژامه به یې ورماته کړېوه ،او د هغه وسله به یې ترلاسه کړیوه.

"په ادم خېلو "دمجاهدینو او په "بازید خیلو "کې ده روسانو او داخلي کمونستانو وروستي سنګرونه وو ،یا په بله وینا همدا د جبهې لومړۍ کرښه وه نو د بازید خېلو په کمرونو او هدیره کر به مو د ښمن د پوستو پرضد سنګرونه نیول او د شاهي کلا او بازید خیلو هوارډاګ به مو د سپکو او درنو وسلو د مرمیو په تبادلې سپین پړق وو ، مورچلونه سره ډېر نږدې حتی په کلاشنکوف به مو هم خپل هدف ښه ویشتلی شو ،د ورځې به چې هر چېرې ووخو شپې ته خوب ته به معمولاً بحرین ته راتلو نه مو غوښتل چې له بحرین نه دې بل ثوک هم ګټه واخلي او یا دې زموږ مزاحمت وکړي که زموږ د شپې د خوب د ځای په هکله به د دوستانو پوښتنې هر څومره ډېرې او په هر تعبیر وې خو زموږ ځواب همدا یو بحرین و ،بحرین خلکو ته د اند ېښنو کڅوړه وه ،یوه معما وه چې هر چا ته یې حل اسانه نه و ،یو راز و چې رسوا یې یې څومیاشتې وخت وغوښت.

دجهاد ،اسلام او اسلامي ارزښتونو نه ددفاع سپېڅلی احساس د وطن د ګټلو سر شاره جذبه پښتونولي او په رګونو کې د ویاړمن افغان قوم په ټاټوبي د یو یر غلګر دتیري د ځواب لپاره توده وینه.... هغه لاملونه وو چې له مجاهدینو نه یې د سکون او ارام تښتولی وو

(c) ketabton.com: The Digital Library

،داسې شپه به ډېره کمه وه چې د مجاهدینو د یو ګروپ لخوا به پر دښمن تعرض نه ترسره کېده ،کله کله به چې روسان او د هغوی ګوډاګیان په روسي ودکا مست شول نو هغوی به هم د مجاهدینو په مرکزونو غلچکي بریدونه تر سره کول.

د مجاهدینو د خوب ځایونه درمند ډاګونه وو او د اځای یې ځکه مناسب ګڼلی و چې یو خو به هلته ښه هوا لګېدله او بل به بوسو هم دبسترې کار ورکاوه ،ډېره ساحه به ښکارېدله او دونو ،کلاګانو او ....نه په استفادې د دښمن له بریدنه به هم مصئون وو. او که ملیشو به د چریک په تمه د راتللو زحمت وو بست نو په دې سپین ډاګ کې به شاوخوا غنم یې ټول ریبل شوي وو ،ښه جګړه تر سره کېدله ،دابیا بېل راز و چې مورږ ولي د ټولو مجاهدینو پرخلاف د درمند ډاګونو په ځای بحرین ته زور کاوه.

زموږ د ګروپ قوماندان (عاشق الله ماما)وو، چې اصلاً اخوندزاده او د عمر له پلوه په ګروپ کې تر ټولو لوی د(۳۳کالو په شاوخوا کې)و او همدا د عمر ډېر ښت یې د دې لامل شو چې موږ یې د خپل ګروپ قوماندان وټاکو ،دی داوږدې وني ،پلن او غنم رنګه مخ خاوند او په غوښه ښه اباد سړی و، د بشاشي قوارې ،ګرد چترالي پکول ،په جیب کې د یو درجن قلمونو او پاک ستره ګرځیدلو په لیدلو به یې هیچانه انګېرله چې ګوندې دی به بېسواده وي ،په کلي ولس کې په انجنیر مشهور و او د شیخ مصري ډاګ د کوچیانو زېرګل

(c) ketabton.com: The Digital Library

اکابه ورته په ارجینرصیب غږ کاوه ،عاشق الله ماما او ګروپ یې په بهر کې ښه نوم درلود ،دی دیوازیني ګروپ قوماندان و چې مجاهدین یې ټول باسواده او باکتوره وو او له قهار لالا نه پرته چې تقریباً د عاشق الله ماما په غابښ به و نور ټول خامه خوله او اکثره یې د لیسو هغه زده کوونکي وو ،چې ددوبې له رخصتۍ نه په استافادې یې سنګرته مخه کړې وه ،د عاشق الله ماما ډېر خویونه موږ ته دمنلو نه وو ،او هغه درونش (را)کشت و بیرونش تره (تورا)متل دلته ښه مصداق پیدا کولی شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سور تعویذ

دواده جم اوجوش هماغسې روان و. دخوښۍ رنګین ځراغونه لا د کور په دېوالونو پرقېدل، د ګډا ګانو او سندرو محفلونه هماغسې تاوده و. فضا ټوله سندریزه وه ، د ښځو او نجونو په تن کې رنګینو جامو سینګار داسې انځورولـه لکه په پسرلي کې چې څوک د ګلو کروندې ته ننوتی وي.

یوازې همدا خوشبې د مخه یې ناوې د یولو کاروان په بدرګه په ګلپوش کرولا کې راوستې وه ،ځینې نجونې لـه ناوې سره ناستې وې ټوکې او خندا ګانې یې کولې د ((مبارک دې وي))....((قدمش نیک باشه...)) اوازونه له هرې خوا راتلل ،یوې به ویل چې ((دا خو یې سمه پري ذاته راوستې ده، خدای دې یې له بدو سترګو وساتي،)) بلې به ویل: ((په ټول کابل کې یې ساری نشته، سمه مرغلره ده))بلې به ویل چې: ((داسې ښکلیو پېغلو ته ارایش اود واده جوړه څه په کار ده ؟؟!)) دږېرو پېغلو او ځوانانو زړونه همدې ورځ ته تخنېږي او دانتظار مرګونې ورځې شپې تېروي ،خو په پاسته کوچ کې ناسته ناوې خفه ښکاري ،پټې پټې سلګۍ ووهي ،نه د کابل د مستو پېغلو په څېرخاندي نه د سترګو لاندې پټ جریان ځاري ،نه په ټوکو ټکالو

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې برخه اخلي ،نه د کليوالو پېغلو په څېر د ناوې توب په تخت له چاسره پسپسکې کوي ،نه عکاسۍ اونه فلمبردارۍته چمتوشوه ،ناارامه ،غلې اوخفه ناسته ده له سترګو څخه يې د مرغلرو دانې توييږي ،نجونې يې په ټوکو کې ځوروي ،يوه ورته وو ايي ((ورکه شي په زورخومونه يې راوستې ولې دومره ژاړې؟((

بله پرې غږ کړي ((يې کابلۍ خو خوی د اطراف د پېغلو کوي))

ديخوا بله کوټه کې سپين ږيري او ملايان ناست دي د نکاح تړلوبندوبست کوي،((پلانکی کور يې مهرکې ورکوم)). ((نه نه له دې کور سره به لس زره افغانۍ هم ورکوي)) دناوې اوشاه د نکاح وکيلانو جګړه روانه ده.

غفور له څلورکاله انتظار ،هجر،منډورامنډ وروسته د خپل اميد غوټۍ غوړېدلې ويني ،کله کله يې ذهن دا هرڅه نه مني ،له فرېبا سره واده ورته خوب اوخيال ښکاري ،((رښتيا هم فرېبا به دناوېتوب په سره اوشنه جوړه کې په بخملين تخت زما ورتللو ته انتظارکوي ؟ زه خو خوب نه وينم)) بياله دې وېرې اوډېوته ټکان ورکړي چې هسې نه دخيال ځپو اخستی وي.

د ناوې د زړه ټکان نور هم ډېرشو ،د سينې په قفس کې يې زړه تنګ او هډوکي يې ورته د اوسپنې پنجرې وګرځېدلې ،څوځله يې د لاس په دستمال د مخ او تندي خوله وچه کړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپه سرېږي خو دفريبا دبدن تودوخه ډېرېږي ،چارچاپېره ښځې دناوې پټ غم ته فکر وړې دي ،دنکاح تړلو مراسم پای ته ورسېدل ، دغفور پلار نکاح خط خپلې ښځې ته ورکړ چې په فرېبايې هم لاسليک کړي ،دغفور مور قلم اونکاح خط پاڼه فرېباته دلاسليک لپاره وروړه ،اودمېز دپاسه يې ورته کېښوده ،دفرېبا ساه په وجود کې ښکته پورته شوه ستر ګې يې له کاغذ سره وګنډلې څوشېبې چپ وه بالاخره وروستی تصميم يې ونيوه قلم يې په کاغذ راښکه خودلاسليک پرځای يې پر پاڼه ليکل پيل کړل ،له ليکلو وروسته يې پاڼه کېښوده دخوب اووصال وخت راورسېد ،ښځو نوره کوټه پرېښوده ،رواني شوي ناوې په وروستۍ وتونکې نجلۍ په لړزېدلې لهجه ورغږ کړچې يو ګيلاس اوبه ورکړي ،نجلۍ هم له اوبو څخه ډک شيشه يي ګيلاس دناوې په سرولاسونو کې ورکړ،او ووتله ،له ځانه يې وپوښتل دايخه يخني وګوره اودناوې تنده ؟غفور دانتظار شېبې شمېرلې ،چې کله به خونه له خلکو وزګارېږي ،اودی به دفرېبا دزلفو هريو تار بېل بېل شمېري ،خوانې يې دنکاح پاڼې پسې دناوې خونې ته دوروستي ځل لپاره ورننوتله ،خوددروازې له خلاصېدلو سره سمد ستي يې داسې چيغه له خولې څخه ووتله ،چې دزلزلې په څېرېې ټوله کوڅه وخوځوله ،ناوې په تخت باندې رنګه بنګه پرته وه ،له خولې څخه يې وينې بهېدلې ،سپينې شيشه يي غړې يې تک سور رنګ اخستی و ،دتيو اوغاړې منځ کې يې د وينو کرښې داسې

(c) ketabton.com: The Digital Library

انځوروله لکه دوا ورومنځ کې چې دوينو لښتې بهېږي ،خوابښې يې دفرېبا سرپخپل زنګانه کېښوده ،خوله يوڅو کوچنيو سلګيو وروسته هغه دمرغلرولړ دتل لپاره دانې دانې شو ،په لږ وخت کې ښادي په غم بدله شوه ،چيغو اوکړيکو فضاونيوه ،هغه نجونې چې لږه شېبه وړاندې يې هر رګ سندريز و اوس سرې سترګې ولاړې وې. ،په شيشه يې ګيلاس کې يې دتوروا وبو يوغړپ لاپاتې وه غفورله فرېبانه لاسونه تاوکړل ويل يې ((داولې ؟ولې دې په ځان ظلم وکړ؟))

فرېبا ايله همدومره وکولای شول چې ترڅنګ يې پروت نکاح خط ته ګوته ونيسي چې دوينو څاڅکو الواني رنګ ورکړی و ،غفور دنکاح پاڼې ترشاليک په ډېره بيړه ولوست ،اوله هروڅو کرښولوستلوورو سته به يې ،يوځل دفرېبا غبرګې غبرګې جسد ته وکتل ،کله چې له لوستلوڅخه وزګار شو ،نو همدا يوه خبره يې تکراروله چې ((په خدای مې دې سوګندوي چې غچ به د ې اخلم ،ستا په ښکلا اوځوانۍ مې دې قسم وي ،چې ستا او تاته ورته نورو لسګونو ،سپېڅلو معصومو ،پېغلو انتقام اوبدل به اخلم)) ډول ډول ګونګوسې خپرې شوې ،راز راز تبصرې کېدلې ،چابه يوڅه ويل اوچابه بل څه ،چابه ويل چې غفوريې نه خوښېده ،په زوريې راواده کړه ځکه يې نه ورسره عکاسي وکړه اونه فلمبرداري ،چابه ويل هغه فلانکې هم ډېره غوښته ،خودې ونه منله هماغوی څه شی ورکړل ،هماغوی دکوم دوست په جامه کې زهر ورکړل((.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغفـور سرړو اسـوېلیو فضـاونیوه ،نورنو دتـورن غفـور پـه پسـرلي خزان ولګېده ،انزوااویوازېتوب خوندورکاوه.

کلونه تېرشول نظامونه اورژیمونـه رنـګ او نـوي شـول تـورن غفـور ډګروال شو ،شپه اوورځ یې پـه سـوچ کـې و ،مـال اوجایداد یې ډېر وه خو واده یې نه کاوه ،په کـور اوکوڅه کـې پـه لیـوني ډګـروال وپېژنـدل شو ،دواده دنه کولو پـه اړه یې له هرچاسره پوښتنې راپیدا شوې ،چابـه ویـل په بدکارۍ وخت تېروي ،چابه ویـل ناروغ دی ،مابه هـم ورسـره پـه همدې اړه ټوکې کولې ،کله کله به مې دپېغورپه بڼه ویـل چـې ډګـروال صاحب،ترمورږ ځان ښـه پېژنـي ،هغـه بـه لـه ځان نـه خبـروي ،ځکـه واده نکوي ،پردۍ خوراولور ځانته کښېنول هم څه اسانه کارنـه دی ،خـوده بـه لـه یوسـوړ اسـوېلي سـره ویـل ،چـې مایوځـل واده کـړی سـنت مـې اداکړي دي،خوچې خدای راباندې ونه لوروله زما څه ګناه ده ،؟بیابـه لـه غوسې اوخفګانـه تـور اوشین شو ،اسـوېلیوبه یې دسـرابونو لـړۍ جوړه کړه ،غم اوغوسه بـه یې دکـونین ګـولیـو پـه څېـر دلاړوپـه مرسـتـه زړه ته ورتېـل وهله.

لـه ډګـروال غفـور سـره زمـا ملګرتـوب دصـمیمیت حدتـه ورسـېده ،ډېررازونـه اواسـرارمویوبل تـه رسـواکړل ،دفرېبالـه مرمـوزې مړینـې څخه خبروم خو ربښتونی جریان له ده څخه پرته بل هېچاته معلوم نـه و ،دده اسـوېلیو اودرد شـکمن کـړی وم،یوځـل مـې را ایسـار کـړ اوورتـه ومـې ویـل ،بـل تـه پـه ویلـو سـره دغمونـوپېټـي سـپک کېـږي ،او غـم

(c) ketabton.com: The Digital Library

کمېږي ،څه ناڅه دزړه تسل هم کېږي ،نن به راته ټوله کيسه کوې،ډګروال هم لاړې تېرې کړې راته ويې ويل چې ، نن زه هم هرڅه درته وايم ،اوداځکه چې ښايي خپل هوډ کې به بريالی نشم،ښايي دغچ ارمان دزماني ديوتورداغ په ځېر له ځان سره ګورته يوسم،ځواني هره ورځ دبوډاتوب خواته لارلنډوي،خوبيا هم نهيلی نه يم.

((زه په حربي پوهنتون کې دوروستي کال محصل وم ، فرېبا زما دتره لوراودملالۍ په لېسه کې زده کوونکې وه ، ،تره مې ښه شتمن سړی و .دفرېبا دځوانۍ پوهې اوښکلاساری نه ليدل کېده ، هر کال به د خپل ټولګي اول نومره وه ،زړه وړونکي حرکتونه اوخورانېک ،اخلاق يې ،درلودل هرچابه کوښښ کاوه ،چې دګلاب داګل دې دده په شمله کې وټومبل شي،دوزيرانو په کچه خلکو ،پرې جرګې اومرکې وکړې ،خوزه يې مينې ببېسده کړی او له هرکاره وېستی وم،دخيال اوسوچ ببړۍ به مې تل دفرېبادسترګوپه سمندرکې لاهووه ،تره اودتره مېرمنې مې مورته ويلي ووچې مور.فرېباته څوځله دغفور يادونه کړېده ،خوهغه وايي چې زه ببخي واده نکوم ،هر غوښتونکی چې راشي دفرېباځواب همداوي،هغوی مې مورته داخبره هم کړېوه ،چې تاسې فرېبا راضي کړۍ زمورخوښه ده ،شپې او ورځې تېرېدلې زه صاحب منصب شوم،فرېباهم له دولسم څخه فارغه شوه ،خونه يې بل مېړه کاوه اونه يې له ماسره واده ته غاړه ايښوده،ماکه هرڅومره له

(c) ketabton.com: The Digital Library

فرېبا څخه زړه صبراوه ، خو پایله به یې منفي وه ،فرېبا له فراغت څخه وروسته نه رسمي دنده واخسته اونه پوهنتون ته ولاړله له ځو کالو څخه راپد ېخوايي د ځوانۍ په پسرلي خزان ګډو و ،ورځ په ورځ يې رنګ ژړېده ،يوازېتوب او ګوښه توب يې غوره کړ.

په پای کې له مورا و پلار څخه نهيلی شوم په خپله مې ورته يادونه وکړه ،او په ډول ډول وعدو مې له ځان سره واده ته وهڅوله ،خو هغې به همدا ځواب راکاوه ،چې زه واده نکوم ،که بل ځای کې مې واده وکړ ،نو تاته مې وينه رواده ،خو دې خبروزما دزړه بند تړلی نه شو ،هره ورځ او هر شپه به مې دهمدوی په کورکې ،وه تر دې چې ډېره مې مجبوره کړه ،نو په داسې حال کې چې اوښکو يې په اننګولا رنيولې وه ،په ژړغوني انداز يې راته وويل چې زه ناروغه يم ،او ناروغي مې هم ديوې اونۍ ياپوې مياشتې نه ده بلکې دائمي ناروغي ده ،زه دکوردسمبالولونه يم ، نوولې دبل چاژوند خراب کړم ،خوما ورته ويل چې که ته هر څومره ناروغه شې په هر حال زما قبوله يې ،له تاپرته ژوند راته دوزخ ده ،ته زما ژوند وژغوره ،هغه زما دډېر اصرار او فشار پر وړاندې بې ځوابه شوه او غاړه يې کېښوده ،لږ وخت وروسته مو د واده ترتيبات ونيول ،خود واده په شپه چې فرېبا ځان وواژه نو دنکاح پاڼې په بل مخ يې دامضمون ليکلی و ،غفور له غاړې څخه دځرمنې سور تعويذ راووېست او له سپړلو وروسته يې په لوستلو داسې پيل وکړ:

(c) ketabton.com: The Digital Library

))ګرانه غفورجانه تاته اوږد اوهوسا ژوندغواړم مامخکې هم دهمدې لپاره واده ته زړه نه ښه کاوه،چې همدغه حالت اوهمدا شپه مې زغملای نشوه ،اوس مې هم زړه ته ډېر ډاډ ورکړخو فکرکوم چې دمرګ پرښتې مې نور ژوندنه غواړي ،دپېښې جريان درته په دې هيله ليکم چې که ته اونور ځوانان زماپه څېر دهوس د قرباني شويو پېغلو پوښتنه وکړئ ، ،پېښه داسې وه: ،ددولسم ټولګي زده کوونکې وم ،يوه ورځ چې لېسه رخصت شوه نو دکورلاره مې ونيوه ، يواځې روانه وم خودې ته مې پام وه د دلېسې له دروازې څخه له مور سره روانه وه ،کله به مخکې شوه اوکله به وروسته ،کله چې يوازې شوم څوګامه وړاندې راته يولوکس والګاچې حکومتي نمبرپلېټ يې درلود په مخ کې ودرېده ،دوه تنو ترې دراښکته کېدلو سره سم يو دستمال زماپوزې ته نژدې کړه ،اوله هماغه ځايه بياله ځان څخه خبره شوې نه يم ،يووخت مې چې سترګې وغړولې نو ځان مې په يوه ډېره ښکلې مجلله مانۍ کې وليديوه بوډۍ ښځه ،راوړاندې شوه او دډوډۍ خوړلو بلنه يې راکړه ،دمېزپه سرډول ډول کبابونه ،اومشروبات ايښي وو خوماته داهرڅه زهرښکارېدل ،وروسته همدې بوډۍ په يو لوکس تشناب کې ولمبولم اوبيايې د ارايش خونې ته بوتلم ، ،زه په دې زرين قفس کې بندي وم،يو عسکر زماد ژړا په ليدلو رانژدې شو راته ويې ويل بدمرغې ولې ژاړې؟داځای په نصيبونوهم چاته نه رسېږي ،ته نه يې خبره چې ته دچاميلمنه يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوکه ژړا بس نکړې او ځان ورته ونه سپارې نو مړی به دې هم ځوک، ونه ګوري ،ما بنام هشوله خفګانه مې ستونی په درد شو ،داځل هماغه بوډۍ ښځه راغلله یوې خونې ته یې وروستلم په یوتخت یې کښېنولم اوخپله ووتله لږه شېبه وروسته ،خونې ته یوځوک راننوته چې زما عفت یې لوټ کړ اوزما دحیالوپټه یې ځیرې کړه سبا یې په هماغسې لوکس موټرکې چې توروشیشوته یې پردې هم پرتې وې اوهېڅ ترې نه لیدل کېدل سپره کړم ،اوپه داسې ځای کې یې ښکته کړم چې هلته بیروبارډېرکم و اوموټردسترګوپه رپ کې ورک شو.

غفورپه داسې حال کې چې زګېرویوا واسوېلیو یې ځوځله دخبرولړۍ غوځه کړه دلیک لوستلو ته دوام ورکړ: ماځانته ډېر ډاډورکړ خوګته یې ونکړه زماغیرت ماته له تاسره دمخامخ کېدلو اجازه نه راکوي تاته دنېکمرغه ژوند هیله منده یم.

((ستافرېبا))

(c) ketabton.com: The Digital Library

شفر

کله به چې، ډریورانو له بګرام څخه جلال آباد ته او یا هم له جیکب آباد څخه بنون ته کانتینر راورساوه نو د تیلیفون په لیکه به یې موږ خبر کړلو او په یو ځانګړي شفربه یې د (چمتو اوسۍ) قومانده راکړه. موږ به هم خپل د مهرو لاک د خلاصولو وسائل پاک کړل په دې خاطر چې، یوه سخته ، عصري او د یوې پرمختللې ټکنالوژۍ له خاوند څخه مو غلا کوله ، نو خپل د غلا وسائل به موهم ډېرمجهز ساتل، او په همدا سې پرمختللو هېوادونو کې زموږ مېشتو ملګرود لوړې ټکنالوژۍ لرونکو کمپنیو باندې راته جوړول. ټول وسایل مو کمپیوټرایز وو ، کله به چې کانتېنرلوا ړګي ته راورسېدنو یو ګوښه سرای ته به مو تاو کړ، مهرو لاک به مو یې په ډېرې استازۍ سره د همدې کمپیوټرایز او تخنیک په مرسته خلاص کړ، خپله برخه به مو ترې بیله کړه او بیا به مو په دومره مهارت بېرته مهر کړ چې، هیڅوک هم پرې نه پوهېده.

اوس مونو تجربه دوه کلنه شوې وه او په دې پوهېدو چې، کوم کانتینر زیړ رنګ ولري نو په هغې کې نظامي وسلې او مهمات وي ، کوم کانتینر چې ځلو ښنت فوټه وي او سور رنګ ولري نو په هغه کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوژیستیکي مواد وي، کوم کانتینرچې، سپین رنګ ولري ، جنراتور ورته چالان وي او پکي یې ګرځي نو په هغه کې دوا او درمل وي چې، امریکایان یې له بګرام څخه جیکب آباد او له جیکب آباد څخه بګرام ته خپلو نظامي او ملکي هډو ته لېږدوي.

یو کانتینر مو چې ،جلال آباد ته روان وو ، لاره کې پرانیست، ټول د کوچنیانو د لوبوله سامان او ژاولو څخه ډک وو. ورته حیران شوو چې، په افغانستان کې مېشتو بهرنیو ځواکونو خو دلته له ځانه سره خپل کورونه او کوچنیان هم نه دي راوستي او دا مو هم نه دي اوربدلي چې، دوی دې چېرته په کوم ښوونځي او یا وړکتون کې افغانو کوچنیانو ته د لوبو سامانونه ورکړي وي. نو بیا دا سامانونه هغه هم په دومره کچه څه کوي؟

د کانتینرد منځ سامان به نه ډریورانو ته د کوم لست له مخې تسلیمېده او نه به ترې د کوم لست له مخې غوښتل کېده، بس تیار ، بند او مهرو لاک کانتینربه یې ډریور ته بار کړ او کله به چې، خپل منزل ته ورسېد او مؤظفینو به یې کلفونه او مهرولاک جوړ ولیدل نو بیا بله هېڅ خبره هم نه وه. او خدای خبر چې، شپږ میاشتې وروسته به یې بیا کانتینر خلاصاوه او که لس میاشتې وروسته.

داخل به سهار لس بجې وې چې، شیندي ګل استاد له جلال آباد څخه تیلیفون وکړ او په شفر یې په دې وپوهولو چې، مازدیګر مهال لواړګي (لنډیکوتل) ته رسېږم.موږ هم له درې (دره ادم خیل) څخه

(c) ketabton.com: The Digital Library

حرکت وکړ، د تیراه او باړې له لارې مو ماسپښین مهال ځان لنډیکوتل ته ورساوه.

ماښام تیاره وه چې، یو څلوېښت فوټې سپین رنګه کانتینر چې، جنراتور یې روښانه او د مخې او شا دواړو خواو څخه یې منځ ته پکې لګېدل وو راښکاره شو.

کانتینر مو له خپل پخواني تعامل سره سم سرای ته تاو کړ. او داسې مو وپتییله چې، دا ځل کانتینرلوی دی او له بګرام څخه یې جیکب آباد ته ښه ډېره دوا بار کړیده، نو موږ به هم ترې ډېر دومل ښکته کوو.

مهرو لاک مو پرانیست د کانتینر د دروازو له خلاصولو سره د کانتینرد منځ ټول ګروپونه په اتومات ډول روښانه او کانتینرسپین پړک شو همدا چې، د یخچال په خانو کې مو په سرو سرو مړو چې، ټپونه یې هماغسې ځلېدل او بیرغونه پرې غوړېدلي وو سترګې ولګېدې نو هډوکي مو زیږه او بدن مو مېږي مېږي شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

غبرګې جنازې

کلي ته په یو وخت د غبرګو جنازو په ننوتلو ټوله فضا کړیکو ونیوه تا به ویل چې دلته ساندې او ژړاګانې وربېږي هره سترګه لمده او له هرې خولې اسویلي ختل، چا به د هوسۍ نصیب او تقدیر پړه بلل او چا به یې پلار ،چا به د جنازې یو کټ ته د پړ ګوته نیوله او چا د بل ،یوه به ویل چې خون یې د جباري پرغاړه دی، دا ټول د همده له لاسه دي .بل به ورسره د تائید سر وخوځاوه : ((ته بلکل ریښتیا وایې جباری ډېر حریص او ضد ناکه انسان دی د خپلې لورژوند یې هم خراب کړ اونورې کورنۍ یې هم دویرپرټغر کښېنولې((.

که څه هم هوسۍ خپل پلار ته په زغرده ویلي وو چې هیڅکله به هم له اشرف څخه پرته له بل چا سره ژوند شریک نکړي ، دهغه دقانع کولو لپاره یې یوه لاره هم نه وه پرېښې ، یوه ورځ خویې د ټولې کورنۍ په مخ کې ورته دا هم وویل: یو خو دې له پوهنتون څخه منع کړم او بل مې اوس دې پوډري ته ورکوې ! ! لدې خو ،ښه ده چې پخپل لاس مې ووژنې.!!

هوسۍ به چې هرڅومره خپل پلار ته د اشرف او د هغه د کورنۍ ښېګڼې ستایلې پلار به یې هماغومره ضدکاوه پر هغې به یې دبې

(c) ketabton.com: The Digital Library

حیااو سپین سترګې نوم کیښود : ((که پوهنتون ته مې پرېښې وای نورې به دې هم سترګې شکېدلې وای ((.

اشرف او هوسۍ له ګاونډیتوب پرته دولس کاله ټولګیوال او ډېر ښه دوستان وو تا به ویل یو روح په دوه بدنونوکې دی، دواړو په کانکورکې یو پوهنځی خوښ کړ او ورته بریالي هم شول خو دهوسۍ کورنۍ داشرف دوی په پرتله لږ شتمن وو

.ددوی پاکه او سوچه مینه نور له هیچا هم پټه نه وه .خو هیچا یې دمینې پر سپیڅلتیا شک هم ونکړ .بازارۍ مینه او خویونه نه په اشرف کې واو نه په هوسۍ کې.

داشرف موراوپلار دهوسۍ پلار ته نور په مرکو ،او ننواتو سترې شول خو هغه به همدا ویل چې زه پر دې څوک په خپله کورنۍ او شتمنۍ کې نه شریکوم، خا نی مې خپل تن او خپل هډوکی دی ،هغه ته چې زه خپله لور ورنکړم بل څوک یې کله ورکوي ؟ زماهوښیاره لورچې هغه سړی نکړي ،او له بد عملۍ یې راونه ګرځوي بل یې څوک له غمه مړه دي ؟.

دخاني په بدن کې وینه ورځ په ورځ وچېدله ، جړ اوخیرن ویښتان ، دمستریانو په شان تورې اوککړې جامې... ،نورنو چا ددوه افغانیو باور هم پرې نه درلود .

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشــرف د پوهنتــون ترڅنــګ د انګليســـي ، کمپيــوټراو اداري کورسونه هم ولوستل دلياقت او خواخلاقو له امله يې دهراستاد او محصل په زړه حکومت کاوه. هغه سپورت ته وخت نه درلود خو دومره ښکلی و چې تابه ويل دبدن د ښکلا له کورس څخه فارغ شويدی. کليوالو به ويل چې دا زرينه جوړه الله (ج) ديوبل لپاره پيدا کړيدي.

پلار يې پر هوسۍ بنديز لګولی وو چې له اشرف څخه ګوښه واوسي خودمئينو پـه ديدن لا چا بنديز لګولی دی او بيا دمبايل او انټرنيټ پدې زمانه کې.

کله چې له خاني سره د هوسۍ دکوژدې خبره توده شوه نو هغې څو ځله آن دځان وژنې او له اشرف سره د وطن دپريښودلو پريکړې وکړه خو هغه به ډاډ ورکاوه چې خدای (ج) به هرڅه اسان کړي دا کار زموږ کورنيو سپکاوی او پرسپينه لمن موداغ جوړوي.

خانی نور دکلي مشهور پوډري اوخس دزد وو دولسوالۍ له بند څخه دخلاصون به يې دوه ورځې تيرې نه وې چې بيا به بندي شو.

هوسۍ کـه هرڅومره خپلـه ژړا او اوښکې وسيلې کړې خو هيڅ فايده يې ونکړه.

کوژده وشوه سمدستي واده هم جوړشو ، هوسۍ چې اوبه له ورخه تيرې وليدې نو مناسبه يې ونه ګڼله چې دواده دخبر پـه اوريدلو د اشرف غم نور هم ډير کړي .

(c) ketabton.com: The Digital Library

دخاني پلارهم واده ته ځکه ببړه کوله چې که هوسۍ یې له زوی څخه سرې جوړ کړي

خوخانی له واده وروسته هم لا هماغسې پوډري،له ځان او دنیا نه نا خبره په شپو شپوبه له کوره بهر وو .

اشرف دپوهنتون دلیلیې په دریم پوړ کې پیتاوي ته مطالعه کوي چې دهوسۍ دخیال څپو لاهو کړ:((ولې دا دومره وخت دهوسۍ ټیلیفون بند دی؟ولې آن دمسج ځواب هم نه راکوي ؟ولې ګډوډ خو بونه وینم ولې....... په کلي کې داسې وړشخص به څوک وي چې دهوسۍ پوښتنه هم ترې وکړم اوکه سیم کارټ یې بدل کړی وي چې نوی نمبریې هم راکړي)) له ډېر سوچ وروسته ورته خپله تندار(کاني) چې ده ورسره ټوکې اومینه درلوده ترټولو وړ وبرېښېده چې له هوسۍ یې خبر کړي.

دستي یې ور ته ټیلیفون وکړ په خبرو خبرو کې یې ورته هوسۍ یاده وکړه، خو هغې سمدستي ځواب ورکړ :((ته لکه چې خبر نه یې؟ دهوسۍ قلم خویې له خاني سره وهلی و ، دهغې د واده خو میاشت هم پوره شوه .)) داشرف ساه تېروبېره شوه له لاسه یې مبایل ولوېد ولړزېد: ((زه به اوس دجباري تخم هم پرېنږدم.)) راپاڅېد منډه یې کړه ،څوځایه په زینو کې ولوېد ،له ګڼه ګوڼې په ډک ښار کې منډې وهي .ترهډې پر لاره له لس ځله ډېر له خلکو سره وجنګېد .، ښی او چپ یې نه پېژنده دسړک له یوې خوا بلې ته اوښت چې دمخامخ

(c) ketabton.com: The Digital Library

راتلونکي شانزده بیست پمپر وغورځاوه او چې ترڅو دربېده نو ټایر یې پر سینه ولاړ وو.

داشرف پرمړي بارامبولانس لاکلي ته نه و ننوتی چې دکلي دلوی مسجد له لاسپیکر څخه اعلان وا ورېدل شو ((خانی داکبرزوی اودجبارورواره په حق رسېدلی نن مازیګر څلور بجې یې په زړه هدیره کې جنازه ده)) ډریور له یو چا دهغه دمړینې لامل وپوښت هغه ورته وویل چې بدمرغه خاني بیګا ډېره نشه کړې وه ، ویاله کې پروت و چې دشپې پرې اوبه راغلي اووژلی یې دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

قربانیان

د پل خشتي جامع مسجد په ختیځه دروازه کې مې ځای نیولی و. هر سهار به وخته دلته راغلم، خپل زوړ او پیوندي ځادر به مې چې، د ډېرو خیرو له لاسه یې سپین رنګ تور اوښتی و په مځکه اوارکړ، چکسونه به مې له تخرګونو څخه لېرې کړل د ځادر په څنډه به مې کېښودل، بیا به مې خپله مصنوعي (ساختګي) پښه وو بسته له چکسونو سره به مې جوخته کېښوده. پېنځه به مې تر ورانه رابډوهله. د ورانه له پاسه به مې د خپلې غوځې شوې پښې د ټپونو نښې او خاپونه خلکو ته واسطه کول او د روپۍ دوه وسوال به مې ترې کاوه، د خپل خېرن ځادر له پاسه به مې لومړی خپله دوه، درې افغانۍ کېښودې ځکه چې، دې کار د خلکو د پام په را اړولو کې راسره مرسته کوله. ددې ځای ښېګڼه دا وه چې، دلته بیروبار ډېر وو، وچه ډوډۍ هم ارزانه پیدا کېده.

کله به چې، دلته سوالګر کوچنیان نه وو، نو د خلکو پام به مو ږ ته و. خو چې ،ښځو او کوچنیانو به ژړا او کوکې پیل کړې نو بیا د چا پام مونږ ته نه وو ټولو به د خپل جېب خیرې او د بچیانو د سر خیرات هماغوی ته ورکاوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوه ورځ یو بل معیوب چې، د ځلیرویشت یا پنځه ویشت کالو به و په دوارو سترګو ړوند ، د مخ نیمه برخه یې سوزېدلې، بر چویې د پوزې له نیمې برخې سره نیمه زنه هم وړې وه، یو لاس یې لـه څنګـل او بل یې له بیخه غوځ وو هم راغی. هغه کوچنی چې، دده لاربنود و او دی به یې له لمنې نیولی ګرځاوه ورته وویل چې: "همی جای است ده امی بغل بشی" ده هم شا دېوال او مخ د خلکو لارې ته کړ همدا چې، د ناستې تابیا یې وکړه او لا ځمکې ته رسېدلی نه و د نورو سوالګرو او په ځانګړې ډول د ښځو له احتجاج او غالمغال سره مخ شو "برو ګم شو تو از کجا امدي، ایجه به ما کس یک قیران نمیته، تو ام امدي دیګه جا یا سرت قات بود ، ایجه خو جای ام کم اس. اګه تو بشینی جایم تنګ میشه باز ما را م هی میکنه. " خو ده په ډېره سړه سینه ځواب ورکاوه: "خیر اس وارخطا نشو هر کس نصیب خوده میخوره، کجا برم... " ښځو که هر څومره غالمغال وکړ خو دده مجبوریت پرې زور ور وو.

هملته کښیناست. زما پرې زړه وسوځېد د بیچاه حال تر مورې ټولو ډېربد تر وو.

دلته زمورې غریبي نه کېده په ټوله ورځ کې به مو ایله لس پنځلس روپۍ پیدا کولې هغه هم داسې چې، کله به څوک جومات ته ننووت او بوټان به یې په دروازه کې پرېښودل نو مورې به له دې فرصت څخه ګټه واخسته، د هغه بوټان به مو د خپل څادر په پیڅکه پاک کړل،

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګردونه به مو تړې و ځنډل، ځان ته به مو نږدې کېښودل او د بوټانو خاوند ته به مو دا تاثر ورکاوه چې، بوټان یې ورته مونږ ساتلي که نه ... هغه به بیا له شرمه هم یوه روپۍ را خطا کړه. دلته نور، کور خو پرېږده آن چې ،زمونږ د ګېډې کار هم نه کېده، هره ورځ به مو لس روپۍ پولیسانو ته هم ورکولې چې ،له دې ځای څخه مو ونه شړي.

زما خوا ته نوي معیوب راته وویل چې، وامې ورېدل له معیوبینو او یتیمانو سره د مرستې دفتر له دوی سره مرسته کوي، دفتر یې نوي ښار کې دی زه خو په دواړو سترګو ړوند یم راځه چې ،دواړه یو ځای ورشو ګوندې څه مرسته راسره وکړي. ما چې، دا مې ځوومه ورځ وه کورته وچه ډوډۍ هم نه وه وړې دا خبره ځانته زیری وباله دستي سوچ واخېستم دخیال په نړۍ کې په څو دقیقو کې شهرنو ته ورسېدم. د مرستې دا دفتر مې په ډېرې اسانۍ پیدا کړ، عریضه مې ورکړه هغوی پر ما ډېر زړه سوی وکړ او زما د غوځې پښې او ځوانۍ په لیدلو یې ډېر خفګان او افسوس څرګند کړ. سمدستي یې ماته دوه بورۍ وړه، درې دوه نیم مني تېمه غوړي، څلور منه لوبیا او صابون راکړل، کراچۍ مې ورته ونیوله، د کور په منځ کې مې وغورځول، نږدې وو له ډېرې خوشحالۍ سکته وکړم، خپلې مېرمن ته مې له دروازې ورغږ کړ: ((نن به ښه ډېر وړه لمدوې، ټول کوچنیان به په ډوډۍ او لوبیا مړوې، نن به کوچنیان وږي نه ویده کوي. ((له همدې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره د دي معیوب بل غړ زما د سوچونو تناب وشکوه: "څنګه زما له خبرې سره موافق یې که نه؟ ".

سبا د پل خشتي په دروازه کې سره یو ځای شوو او له دې ځایه مو د نوي ښار په لور حرکت پیل کړ. ټوله ورځ مو د نوي ښار کوڅې ګز او ګام کړې. خو چا د دفتر درک راونه ښود. سبا مو بیا خپل هدف ته مخه کړه له ډېرو پوښتنو وروسته مو دفتر پیدا کړ. د دفتر اداري مدیر راڅخه عریضې واخستې او د دفتر رئیس ته یې ورورې. رئیس سبا ته وروغوښتو، سبا په ټاکلي وخت ورغللو. رئیس قلم راواخست لومړی زما د معیوب ملګري مخ ته کښېناست او پوښتنې یې ترې پیل کړې.

- - نوم دې څه شی دی؟

- سردار اغا

- د چا زوی یې؟

- د نسیم خان

- د کوم ځای یې؟

- د پروان ولایت د جبل السراج د ولسوالۍ دده پایان د کلي

- کله معیوب شوې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

- پنځه کاله وړاندې

- قوماندان دې درسره مرسته نه کوي؟

- نه کله چې زخمي شوم او روغتون ته یې ویوړم، بیا مې تر نن پورې ونه لید یوه روپۍ یې راته ګوشت خوګ. خبر یم چې، ښه یې ساعت تېر او کش و فش یې برابر دی درې کروزینه او درې څلور ډا ټسنې له باډیګاردانو ډکې ورپسې ګرځي.

- ښه د ټپي کېدلو کیسه دې راته وکړه، چېرې او څنګه ټپي شوې؟

- پنځه کاله وړاندې چې، حزبیان شمالي ته راننوتل نو په چیکل کې مو د جګړې لومړۍ کرښه وه، زه د ګروپ قوماندان وم. موږ د حزبیانو د چریک له ویرې د خپلې پوستې شا وخوا ماینونه ښخ کړي وو. کله کله به هغوی چریکي حملې کولې، موږ به ورته کمین نیوه او کله بیا موږ حملې کولې او هغوی به.... کله چې، سردار آغا خپله کیسه رئیس ته کوله نو زما بدن ورو – ورو مېږي مېږي کېده، له مبهم اضطراب سره مخ شوم، په ډېر تلوار او ناکرارۍ مې د کیسې د پاتې برخې د اورېدلو هیله لرله.)): یوه شپه چې، هغوی ښه مخ ته راغلي وو موږ ورته په کمین کې په دې هیله ځان غلی کړی وو چې، ټول ژوندي ونیسو، څکه د ژوندیو اسیرانو بیه تر مړو ډېره لوړه وه. د هر اسیر په سر به یې کورنۍ له پنځه زره لکه افغانیو څخه نیولې آن تر شل او

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پـرش زره لکـو افغـانۍ راکـولې خـو مـړي بـه بيـا لـه زر دوه زرو لکو افغانيو پورته نه خرڅېدل.

کله چې، هغوی بېرته ستنېدل نو مونږ پرې ناتاره ډزې پېل کړې. د مرميو او اور لـه کبله فضا سپين پـړق شـوه ډېر حزبيـان مـو ووژل، ډېر مو ژوندي ونيول. کله چې لـه جګړې وروسته خپل مرکز تـه نـږدې شـو، ناڅاپـه د مـاينونو پـه کتـار وربرابـر شـو. پـه لـږه شـېبه کـې زمـونږ ډېر ملګري هم والوتل، د ماينونو ډيرې برچې پر ما هم برابرې شوې او بيا شپږ مه ورځ پوه شوم چې په روغتون کې يم.

کله چې سردار اغا کيسه ختمه کړه نو ما تـه تېروختونـه سترګو تـه ودرېدل. ټوله صحنه مې د ذهن په سکرين تـېره شـوه، لکـه د کـوم فلم ستوري چې، په کوم فلم کې کار کړی وي او بيا هماغه فلم د سينما پـه پـرده ګـوري، ځـان راتـه هـم ډېـر ظـالم او هـم ډېـر مظلـوم ښـکاره شـو، وجدان مې د سرداراغا د رندو سترګو او غوڅو لاسونو د مظلوميت د پړې د منلو او نه منلو په کشمکش کې وو چې، رئيس راباندې غـږ کـړ:))ښه ځوانه ستا نوم څه شی دی؟ د پلار نوم دې څه شی دی...)) مـا هـم ځوابونه ورکړل خو کله يې چې، وپوښتلم کله او چېرې ټپي شوی يې؟ نو هک پک پاتې شوم چې، څه ځواب ورکړم. رئيس زما هيښتيا حس کـړه بيـا يـې وويـل: ((تـه هـېڅ پرواه مـه کـوه دا يـوه بـې پلـوه او بهرنـۍ موسسه ده، ټولو معيوبينو ته په يوه سترګه ګوري، د چا لـه تنظيم او ځای سره کار نه لري ته بالکل ډاډه اوسه.))

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو زما ستونزه د تنظیم رسوا کېدل یا د نیولو وېره نه وه زه سردار اغا ته ځورېدم. رئیس تـه مې وویـل، صـاحبه !د سـردار اغـا کیسـه خو دې واورېده. همدا زما کیسه هم ده. خو زه لـه حزبیـانو سره وم.مـوږ پـه همدې شپه لاړو د دوی د پوستو د شا وخوا هغه ماینونه مو چې، دوی موږ ته ایښي وو د هغې نقشې لـه مخـې چـې، د دوی یـو تـن ملګـري پـر موږ پلورلې وه وو بستل او په نورو هغو ځایونو کې موږ ښخ کړل چې، د دوی تګ را تګ پرې ډېر وو څه مـو نـور هـم ورسره اضـافه کـړل. کلـه چې، بېرته خپل سنګر ته ستنېدلو نو د دوی پـه کمـین واوښـتو او زه د دوی د پیکا د مرمیو ښکار شوم اوس مې د خېټې او د بـدن نـور ټـپونـه ښه دي خو پښه مې په خپله وینې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګلاپي داني

دګرمۍ خپسي خپلې منګولې خښې کړې وې ، دتاوده لمر دوړانګو نېزې به پر بدن داسې لګېدې ، تا به وېل چې ګوندې له ليزر شعاع سره مخ يم. په اډه کې ډول ډول غټو او کوچنيو موټرو سپرلۍ ته انتظار ويست په لوړ غږ جلال آباد ، جلالآباد ويلو دکېلنډرانو ستوني وچ شول، ديو کاستر دکيلنډر چې پر ما سترګې ولګېدې نو را منډه يې کړه له لاسه يې ونيولم او بې سوال او ځوابه يې دموټر دروازې ته رابښکلم. ما ځان کلک کړو درېدم :وروره خېريت خو دی ؟ ته خو لومړی ځان پوه کړه چې زه پر دې موټر کې ځم او که نه؟... خو هغه زما خبرې په نيمه کې غوڅې کړې: ((بسلمانه يو نفر کم ده ور خېزه ژر روانيږي پراخه سيټ ده که نه همدلته به ولاړ يې.)) زه چې موټر ته وروختم ، رښتيا هم چې دډريور شاته درې کسيز سيټ کې يو هلک او دوه ښځې ناستې وې ،خو دهمدې سېټ پر برابرۍ د دروازې خواته يو کسيز سېټ خالي وو. بيک مې مخې ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

کېښـود او پـه همـدې سـيټ کښېناسـتم ۰ډريـور داډې پرچـه راواخېسـته موټر روان شو ،ټولو مسافرېنو هسک ته دخپلې عاجزۍ دښودلو او دعا لاسونه پورتـه کړل۰ دځوشـبو لپاره مطلقه چوپتيا حا کمـه وه خوډريـور دنغمې دکېسټ پـه ايښـودلو سره ، پـه لـومړي ځل شـونډو تـه دسپړيدلو چانس ورکړ((استاده غږ يې ټيټ کړه)) بل به غږ کړ ((مونږ يې نه اورو دا وروستي لا سپيکرونه يې بند کړه))مـا او زمـا تـر څنګ دښځو خواتـه ناست هلک ته هم دخبرو پلمه پـه لاس ورغلـه او دکسټ پـه اړه مودخلکو پـه قضاوت تبصرې پيل کړې۰دکاستر پـه دې درې کسيز سېټ زمـا خواتـه همدا هلک ، خواتـه يې يوه دپاخه عمر ښـځه اودښـځې ترڅنګ شيشـې سره يوه بلـه انجلۍ ناسته وه چې دښـاريانو پـه څېـر يې دسپين څادر پيڅکه له پوزې تاوه کړې وه زما او ددې هلک خبرو ، ددې انجلۍ پام هم مونږ ته کړ او پـه لومړي ځل يې نيم پټ مخ زمونږ لـور تـه راواړاوه کلـه چې زما او دهغې سترګې وجنګېدې نو ساه مې پـر بـدن کـې تيروبيره شوه،له ويښـتو تـر پونـدو مـې ټول بدن لکـه پـه ستنو چـوخ چـوخ او ميـږي ميـږي شوداسترګې ، لکه چې سترګې نـه ،برېښـنا وي ، ټول بدن تـه يـې جټکـه راکړه ، دې سترګو پـه خپـل برېښـنايي ټکـان ، زمـا دسـترګو پـه رګـو کـې وينه وچه کړه ، دومره يې وزېښلې چې نور يې دخوځېدو مجال نـه وو ، همداسې بې سېکه او بې حر کته دهغو سترګو ، پـه کاسو کې پا تې شوې ۰نور نو زه نه پوهېدم چې خواکې ناست ملګرى مې څه وايي خو کلـه کلـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دده دتېرا ېستلو په خاطر ورته سر خو ځوم او دا ډول تا ثرورکوم چې ګوندې خبرو ته يې زما پام دی.

تور سرک دوړې ښامار په څېر دموټر دټايرونو لاندې ځغلي . زه په دې فکر کې يم چې له ستر ګو سره مې څه ډول مرسته وکړم چې لږه ساه په کې وغوړېږي او ددې سترګو ، له خم نه درا وتلو متره په کې پېدا شي ، له نيم نه ډير مخ يې پټ دی، پوزه يې هم تاوه ده ،يوازې دتندي او داننګو برنی برخه کې يې د سپين ململ ته ورته پوستکي لاندې ګلابي دانې ښکارېدې ؛زه ټول سوچ سوچ ګرځېدلی يم چې څنګه به وکولی شم هغه مخ ټول وګورم چې د دا ډول جادو ګرو سترګو دکوربه توب وياړ لري. ګرمۍ ټوله سپرلۍ تېرې کړه ډرېور ته يې دموټر ودرولو غږ وکړ ، ډرېور هم ديو بازار تر څنګه موټر دسرک غاړې ته کړ، دانجلۍ تر څنګ دناست هلک او ښځې په شمول ټوله سپرلۍ له موټره ښکته شوه. زه هم وروستی کس وم چې له موټره ښکته شوم خو انجلۍ کراره په خپل څوکۍ ناسته وه نه مې تنده په ياد وه او نه ګرمي ،اخوا ورتاو شوم ، دډريورد دروازې تر څنګ ودرېدم او له شيشو څخه چې دګرمۍ له لامله ټولې خلاصې وې هغه څارم ، سترګې مې له سترګو لاند ې په هماغې نښتي دي ، انجلۍ پکی راواخېست او ځانته يې وهل پېل کړل په همدې وخت کې هلک داوبو ډک ګيلاس په لاس موټر ته وروخوت او هغې ته يې ور وړاندې کړ ،انجلۍ ګيلاس واخېست او داوبو څښلو لپاره يې دوه ګوتې دکينې غوږ خواته وړاندې کړې ، دڅادر پيڅکه يې خلاصه کړه ، مخ يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوخ کړ ، شو نډو ته ورته ګلاب یې په ګیلاس کیښودل او ددې په دې کوچني حرکت سره زما له لاس او پښو دمه وختله،دزړه شیشه مې یې٠دانه وانه کړه٠ دزړه دشاهین وزرې مې وسوځېدې ، په ځمکه راولوېد٠ له ځانه مې پوښتنې پېل کړې:دا به پیغله وي او که واده ؟دابه دکوم ځای وي ؟دکومې کورنۍ او دڅالور به وي ؟له رنګ او جامو خو ښارۍ او لوستواله ښکاري چې ښارۍ به وي او که کلیواله ؟آیا کله به هم ددې ګل په لیدلو زما دسترګو لید ډېر شي ؟آیا دا به زمونږ جونګړه قبوله کړي؟بیا وایم چې دا ډول ګل کله څوک په بوټي کې پرېږدي !! هرومرو به واده وي او کیدلی شي چې همدا تر څنګ ناست هلک یې میړه وي٠ دې ځوان ته مې زړه کې کینه راوپارېده٠موټر چې روان شو نودې هلک او انجلۍ ډېره خوږه مرکه پېل کړه په دومره ورو اوله حیا څخه ډک غږ چې ایله همدوی اوریده ، کله کله به یو بل ته مسکي شول چې زما دکینې په اور به یې نور هم پطرول وشیندل له ځانه سره کرم او ریبم چې په هر ډول وي ددې انجلۍ دکور درک به معلوموم ، داسې تصمیم مې ونیوه چې دوی هر چېرته ښکته شول نو زه به هم هملته ښکته کېږم ، دوی به تعقیبوم او په داسې ډول به د دو ی کور ګورم چې دوی رابانديې پوه هم نه شي٠ له هلک سره دخبرو په ترڅ کې دومره پوه شوی وم چې نوموړی دننګرهار پوهنتون محصل دی٠

موټر جلالآباد کې اډې ته ورسېد سپرلۍ ښکته کېدل پېل کړل. دې هلک ډریور ته وویل چې استاده له ما سره ناروغ دی نو که تر مخابراتو

(c) ketabton.com: The Digital Library

چوک پورې مې ورسوې احسانمن (مننـدوی) به دې يم ۰ ډريـور هـم ورسره ومنله ما هم ورته پلمه وکړه چې زه هم مخابراتو ته ځم ، پـه سـوچ کې شـوم چې په دوی کې خو يو هم ناروغ نه ښکاري او بيا دومره کلک ناروغ چې له موټره هم ښکته کېدلی ونه شي ؟ بيامې لـه ځان سره وويـل چې کېدلی شي چې داښځه به ناروغه وي۰

موټر دمخابراتوچوک دکابل زړې اډې تـر څنګ ودرېد ښـځه او هلـک دواړه ښکته شول سامانونه يې لاندې کېښـودل خو انجلۍ لـه ځايـه هـم نـه خوځېږي ، ما له خپل ېېک سره ځان غولاوه چې په همدې کې هلک راغـی دانجلۍ د سپټ مخې تـه کښيناست ، شا يې وروړاندې کړه اوورتـه يـې وويل:((خورې راپه شا شه))انجلۍ يې هم له غاړې لاسونه ورتاو کړل او ورپه شا شوه تـرې و يـې پوښـتل : چېر تـه ځو ؟هلـک ورتـه وويـل خورې هماغه ډاکتر ته دې بيايم چې ستا له ملا څخه يې پرچې ويستې دي ۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګناه

دمخابراتو په څلور لارې کې زرګونه خلک تماشې ته راټول شوي وو. دډېر بیر وبار له لاسه خلک دیوبل په اوږو سپاره او ونو ته ختلي وو دڅلور لارې په مرکزي چوک کې یې دفیصلې داورولو لپاره قاضي ته لوی ستیج جوړ کړی وو ډېر مشران، چارواکي او عام خلک راغلي وو خلک وېرې اخستي او ترهېدلي وو٠زه د دوه سپټه ډاټسن په منځ کې په داسې ډول کېښنول شوی وم چې، لاسونه او پښې مې له یوبل سره په پربړ پلاستیکي پړي کلک تړلي او بیا مې پړی له ملا تاو او له شاته سېټ سره کلک تړلی وو٠د موټر شاوخوا په سل ډزو ، پیکا او کلاشنکوفونو سنبال څو څهور طالبان ولاړوو قاضي ددوسیې په لوستلو پیل وکړ:((له زور او جبر پرته دمجرم په خپله خوښه دده داعتراف او په ګوښه ځای کې له یو ښکلي هلک سره دده دلیدلو پراساس محکمه کټورد خیال باز زوی د برکلي اوسېدونکي ته دلواطت په جرم دمرګ سزا اوروي څرنګه چې، ددې جرم سزا په شریعت کې تردیوال لاندې کېدل ټاکل شوي نو مونږ هم دې مجرم ته دمرګ سزا اوروو او د ده دوژلو لپاره موږ ده دښاروالۍ درياست د پخوانۍ زړې لوېدلې ودانۍ ددیوا ل غورځول ټاکلې دي او تاسو ته مو ځکه په راډیو او اخبار کې ددې حد دتطبیق خبر درکړی چې، له دې فا سق مجرم څخه عبرت واخلئ او داسې ګناه ګانې ونه کړئ))٠ څو ځله مې دتېښتې هڅه وکړه خو ډېر کلک یې تړلی وم٠ دمحکمې دفیصلې دتطبیق وخت راغی زه یې له موټر څخه راښکته او لاس او پښې تړلی دپاخه سېمنټي دیوال لاندې وغورځولم٠ دخلکو شور ماشور شو :[(معاف یې کړئ ډېر ښکلی ځوان دی]، [دی خو مونږ پېژنو دا خو په دې ټول ښار کې ښه هلک دی]، [زه قسم خورم چې په دې کې داخبرې نشته چا ورته دسیسه جوړه کړې ده]له هرې خولې ساړه اسویلي خېژي خو په چارواکو اغېز نه کوي٠یو غټ بلدوزر راغی دېواله ته اړم شو له یوه ټکان سره یې دیوال وخوځاوه او په دوهم ځل دېوال ته د بلدوزر دخولې له اړمېدلو سره سم دېوال پر ما راغی او له خولې مې یوه ناتراشه چېغه ووته له همدې سره مې مېرمنې په وارخطا یۍ راباندې غږ کړ:((دځونډي پلاره ! دځونډي پلاره !څه خبره ده پورته شه پورته شه ولې وو ېرېدلې کلمه ووایه)) زه هم راوېښ شوم په کټ کې کېنیناستم ، سترګې مې وسولولې خولې مې پاکې کړې او یو اوږد اسوېلی مې ووېست.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سور تعویذ

(د لنډو کیسو ټولګه)

محمد حسن حقیار

۱۳۹۴ کال

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحيم

کتاب پېژندنه:

د کتاب نوم: سور تعویذ

لیکـــوال: محمد حسن حقیار

خپرونـدی: د افغانستان ملي تحريك، فرهنگي څانگه

وېـبپـانـه: www.melitahrik.com

ډیزاینـګر: ضیاء ساپی

پښتی ډیزاین: فیاض حمید

چـاپشمېـر: ۱۰۰۰ ټوکه

چـاپـکــال: ۱۳۹۴ ل کال/ ۲۰۱۵م

د تحریك د خپرونو لړ: (۴۷)

یادونه: د چاپ حقوق له ملي تحریک سره خوندي دي او د کتاب د محتوا مسولیت لیکوال پورې اړه لري.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لړلیک

سرلیک **مخ**

فیصله..۱
ارزښتونه...۷
باور...۱۰
بختور واده..۱۷
بد گومانه..۲۳
بې غمي..۳۰
بې وطنه...۳۲
بېوسه...۳۷
تروریست...۴۷
تمرین..۵۲
زړه هدیره..۵۷
سور تعویذ..۶۳
شفر..۷۲
غبرګې جنازې..۷۵
قربانیان...۸۰
ګلاپي داني ۸۷
ګناه..۹۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

مننه او کور ودانی

د افغانستان ملي تحریک د هېواد پال او فرهنګپال شخصیت ښاغلي (محمد اقبال عزیزي) څخه د زړه له تله مننه کوي چې د دې اثر چاپ ته یې اوږه ورکړه. ملي تحریک ویاړي چې د علمي اثارو د چاپ لړۍ یې پیل کړې ده. دا لړۍ به دوام لري. موږ له ټولو درنو هېوادوالو څخه په خورا درنښت هیله کوو چې په خپل معنوي او مادي وس د کتابونو د چاپ دا لړۍ لا پسې وغځوي.

یو ځل بیا د دې اثر له لیکوال او چاپوونکي څخه د زړه له تله مننه کوو چې د دې اثر د لیکلو او چاپولو جوګه شول.

په فرهنګي مینه

د افغانستان ملي تحریک

(c) ketabton.com: The Digital Library

قاضي محمد حسن حقيار

د افغانستان ملي تحریک
www.melitahrik.com

د خپرونو لړ: ۴۷

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library